

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2023. JANUÁR-FEBRUÁR

Mellszobrot avattak Barankovics Istvánnak az országgyűlési irodaházban

Az épület a KDNP-elődpárt főtitkárának nevét viseli

Az elvhűséget emelte ki Barankovics István életművét méltatva az egykori kereszténydemokrata politikus mellszobrának felavatásakor a róla elnevezett országgyűlési irodaházban december 12-én Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP országos választmányi elnöke.

„Csak elveink megőrzésével lehet ésszabadpolitikát formálni”, ahogy Barankovics István tette – mondta **Latorcai János**.

Kifejtette: Barankovics a keresztény etikát életszemléletet követte, nem fogadta el sem a faszizmust, sem a kommunizmust; amikor a Mindszenty-per idején Rákosi Mátyás, az állampárt vezetője megpróbálta arra kényszeríteni, hogy tanúskodjon a bíboros ellen, a becületet választotta.

A kommunizmus szellemi utódai a történelem átírására törekednek, a toleranciára hivatkozva megkérdőjelezzik az értékeket, megfosztanak a tradícióktól és önfeladásra készítetnek, holott szükség van szilárd erkölcsi kapaszkodókra: a jövőt, a megmaradást ez szolgálja, a jelenlegi kormány is ezt tartja szem előtt – hangoztatta Latorcai János.

Földváryné Kiss Réka, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának

Mészáros József, a Barankovics Alapítvány elnöke; Harrach Péter MKDSZ-elnök, a KDNP frakcióvezető-helyettese; Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP választmányi elnöke; Veress Kálmán szobrászművész; Kövér László, az Országgyűlés elnöke, a Fidesz választmányi elnöke; Simicskó István, a KDNP alelnöke, frakcióvezető; Rétvári Bence miniszterhelyettes, a KDNP alelnöke; Földváryné Kiss Réka, a NEB elnöke és Nacsá Lőrinc, az IKSZ elnöke, KDNP-frakciószóvivő (Fotó: Magyar Országgyűlés)

(NEB) elnöke kiemelte: Barankovics István hű maradt kereszténydemokrata elveihez a második világháború, a német megszállás és

a nyilas terror alatt csakúgy, mint az azt követő szovjet megszállás és a kommunista diktatúra kiépülése idején.

A háború után a szabad, független Magyarország létrehozásának reményével látott neki a Demokrata Néppárt szervezésének. Megpróbált a kommunista hatalommal együtt élni, de amikor felismerte, hogy az értékelvű politika kudarca ítéltetett, az emigrációt választotta. New Yorkban hunyt el 1974-ben, de örökül hagyta a modern európai kereszténydemokrácia programját – mondta a NEB elnöke.

Barankovics István mellszobrát a róla elnevezett országgyűlési irodaház aulájában avatták fel. A szobrot megkoszorúzta mások mellett **Kövér László**, az Országgyűlés elnöke, Latorcai János és Földváryné Kiss Réka.

Latorcai János beszéde a 19. oldalon olvasható

Ülésezett a Kereszténydemokrata Néppárt Nagyválasztmánya

A KDNP Országos Választmánya (KDNP OV) december 10-én tartotta ülését. A párt legfőbb döntéshozó szerve minden évben hagyományosan az adventi időszakban tartja egész napos tanácskozását. Az ország minden részéből érkező küldöttek Latorcai János, a Nagyválasztmány elnökének bevezetője és Balog Zoltán református püspök ígéhirdetése után Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter, majd Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke aktuális ügyekről szóló tájékoztatást hallgathatta meg, ezt követően a párt további vezetői tartottak beszámolót.

Részletek a 16-17. oldalon

A KDNP Országos Választmányának ülésén (Fotó: Miniszterelnökség / Botár Gergely)

Simicskó István: A dollárbaloldal elégtelenre vizsgázott

Magyarországnak egyértelműen az az érdeke, hogy béke legyen – fogalmazott a Magyar Nemzetnek adott január végi interjújában Simicskó István. A Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője elmondta, hogy miért fontos a magyar családokat a jövőben is támogatni, de szót ejtett a hazai és a nemzetközi baloldal aktuális botrányairól is.

Fotó: Magyar Hírlap / Török Péter

– **Rendkívül nehéz évet hagyunk magunk mögött. Alig hogy véget ért egy világjárvány, a szomszédunkban háború tört ki. Miként lehet megőrizni hazánk stabilitását?**

– Nagyon fontos az állampolgárok biztonságérzetének a megerősítése, ehhez pedig hozzájárul a stabilitás kialakítása. Ez egy világos stratégiai cél, amit a magyar kormány felvállal. A 21. század sajnos egyre inkább a kihívások, fenyegetések, veszélyek korát jelenti. Az orosz–ukrán háború lassan egy éve tart, és még mindig nem látjuk a végét. A világ biztonsági rendszere változóban van, a korábban egyértelmű játékszabályok megintogtak, ilyenkor pedig szükséges a bölcsesség, az óvatosság, valamint a körültekintés, amivel Magyarország biztonsága garantálható. A kormány a valós veszélyeket felismerve helyes külpolitikát folytat, így hazánkat nem engedi belesodródni ebbe a konfliktusba. Sajnos a baloldal részéről számos könnyelmű, felelőtlen, sőt egyenesen provokatív nyilatkozat is elhangzott, pedig Magyarországnak egyértelműen az az érdeke, hogy béke legyen. Egyelőre a jövő homályába vész, hogy a felek mikor ülnek le végre a békéről tárgyalni.

– **Magyarország szinte az egyetlen, amely a béke pártján áll. Ilyen ellenszélben el lehet érni, hogy a harcoló felek leüljenek egymással tárgyalni?**

– Érzékelhető, hogy egy új világrend van kialakulóban, amelyben

az Európai Unió gazdaságát jóval kevesebb szál fűzi majd Oroszországhoz. Békekötés esetén is időnek kell eltelnie ahhoz, hogy a megtépzott gazdasági kapcsolatok újra felélénküljenek, nem is beszélve a szemben álló felek közötti ellentétek feloldásáról. Az Egyesült Államok és Oroszország közötti konstruktív viszony időszak a döntően republikánus amerikai elnökhöz volt köthető. A demokraták más szempontokat érvényre juttatva és más habitussal politizálnak, ami időnként beárnyékolja a kétoldalú kapcsolatokat. Pedig a jelenlegi helyzetben az Egyesült Államok nélkül nem tud megszületni a béke. Ha a liberális amerikai politika ebben nem lesz érdekelt, akkor sokáig elhúzódik a háború. Ennek viszont Európa is megissza a levét.

– **Az Oroszországgal szemben bevezetett szankciók nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. Mikor láthatja be az Európai Unió, hogy csak saját magának ártott?**

– Teljesen értelmetlen újabb és újabb szankciókkal előhozakodni, mert ez nem fogja az orosz hadigépezetet leállítani. A számok világosan mutatják, hogy a Kínának és az Indiának eladott földgázból és kőolajból nagyobb profitra tesznek szert az orosz energetikai cégek, mint korábban. Egyáltalán nem látni azt, hogy az érvényben lévő, rengeteg gazdasági szegmenst érintő több ezer szankció miatt térdre kényszerült volna Oroszország. Amíg az európai polgárok

nem elégeik meg a brüsszeli elit inkompetens döntéseit, az európai politikában gyökeres változásra nem lehet számítani. A jövő évi európai parlamenti választáson viszont eldőlhet, hogy Európa képes lesz-e végre kimászni a gödörből.

– **A tavalyi évet végigkísérték a gazdasági nehézségek, ám Magyarország így is tudott sikereket felmutatni. Miért fontos, hogy a családtámogatásokat bővíteni tudta a kormány?**

– Magyarország társadalmának alapvető építőkövei a családok. Ha egy állam nem fordít kellő figyelmet a családokra, akkor nem bízik a jövőjében. Azt hiszem, nem nehéz belátni, hogy egy nemzet, egy ország jövőjét a gyermekek jelentik. A biztonság megteremtése mellett ezeryi szempontból az alapozza meg hazánk jövőjét, ha a családok gyermekeket vállalnak. Mi pedig segítjük őket abban, hogy a nehéz körülmények közepette is boldogulni tudjanak. A kormánynak, és különösen nekünk, kereszténydemokratáknak fontos célkitűzés, hogy a családok támogatása – még akkor is, ha mindenki recesszióról beszél Európában – ne csökkenjen, hanem növekedjen. Ez nemzetstratégiai kérdés, amiben nem hátrálunk meg, még a nehéz időkben sem.

– **A családok mellett kiemelt terület a kormánypártok számára nyugdíjasok megbecsülése is.**

– Egy egészséges társadalomban törekedni kell arra, hogy tiszteljük a munkában megőszült szépkorúakat. Érzelmileg is kötődünk a szüleinkhez, nagyszüleinkhez, már csak ebből adódóan is a tisztesség úgy kívánja, hogy az idősebb polgártársainkat megbecsüljük, hiszen nehéz időszakot éltek meg. Ők építették újjá az országot a második világháború után, majd átérték a Rákosi-diktatúrát, valamint a rendszerváltás kihívásait. Tisztelettel kell lenni irántuk, ezt pedig anyagi értelemben is érvényre kell juttatnunk. A nyugdíjmelések, valamint a tizenharmadik havi nyugdíj megteremtése jelentős segítség idősebb honfitársaink számára. Nem engedjük, hogy az infláció miatt

csökkenjen a nyugdíjak vásárlóereje.

– **Mindezek mellett a kormány minden magyar embert segít a rezsvédelem fenntartásával is. A jövőben is megmaradhat ez a támogatási forma?**

– Bízom benne, hogy igen. A rezsvédelem fenntartása függ a háború elhúzódásától, illetve a nemzetközi környezettől is, ami jelen pillanatban nem túl kedvező. Már azzal is, hogy a kormány egy átlagfogyasztást, valamint afelett egy csökkentett piaci árat határozott meg, óriási segítséget nyújtott minden magyar családnak. Erre azért is szükség van, mert Európa több országában tízszeresére emelkedtek az energiaárak. A kormány azon dolgozik, hogy meglegyen a költségvetési fedezet a rezsvédelem fenntartásához.

– **Magyarország határait immár két irányból éri nyomás, délről illegális bevándorlók, keletről a háború elől menekülők érkeznek ezrével. Megőrizhető hazánk fizikai biztonsága ilyen körülmények között?**

– Nagyon komoly figyelmeztető jelzés volt, amikor 2015-ben több mint négyszázezer illegális migráns vonult keresztül Magyarországon. A magyar kormány erre helyes választ adott, a déli határára a fizikai védelemnek egy fontos vonala. Az országnak komoly teherterhelés a folyamatos határvédelem ötszáz kilométer hosszan. Határvadászereket kellett létrehozni, amelyek a déli határon teljesítenek szolgálatot, de közben pedig a keleti határra is vigyázni kell. Nyilvánvaló, hogy az Ukrajnából érkezők egy háború elől menekülnek, Magyarország számára pedig kiemelt humanitárius szempont, hogy segítsen azoknak, akiknek ténylegesen veszélyben van az élete. Ezzel szemben a déli irányú migráció gazdasági természetű, tehát a jobb megélhetés reményében érkezik Európába több millió migráns, ami az eddigi tapasztalatok alapján jól látható konfliktusokat hordoz magában. Erőszakos cselekmények tömkelege, kulturális és vallási különbségekből adódó feszültsé-

gek, amiknek a megjelenése az európai keresztény civilizációban konfliktusokat hordoz magában. A déli határon egyre erőszakosabban próbálnak átjutni a migránsok, miközben külön üzletgá alakult az embercsempészet. Több esetben pedig még a magyar rendőrökre is fegyverrel lóttek a migránsok. A rendőrség nagy erőt fejt ki azzal, hogy másodszer szervezte meg a határvadász egységeket, ez pedig garantálni tudja Magyarországot a déli határának a biztonságát. Mivel az illegális migráció egy hosszan fennálló probléma, ezért állandó jelenlétre lesz szükség a déli határon.

– **Az elmúlt évek egyik legnagyobb botránya, hogy külföldről finanszírozták a baloldal választási kampányát. Meglepte a guruló dollárok ügyének napvilágra kerülése?**

– Igen, meglepett, mert ha ez a későbbiekben tendenciává, gyakorlatiá válik, akkor a dolog jelentősége messze túlmutat egy szokásos politikai botránnyon, ugyanis a magyar demokrácia alapjai, az alkotmányosság kérdőjeleződik meg, és a választások legitimitása kerül veszélybe. Képzeld el egy világot, ahol külföldiek pénze dönti el, ki kerül kormányra, a hatalomra segítettek pedig nem többek, mint a kampányukat finanszírozó befektetők végrehajtói. Nem lehet elég hangsúlyozni, hogy mennyire súlyos ügyről van szó, de filozofikus gondolatok nélkül, egy választói közönség idegen pénzekre épülő kampánnyal történő befolyásolása ezen felül számos jogsértést is megvalósít. A hatalom mindenáron történő megszerzésének a vágya találkozott egy liberális, nemzetközi erőközpontnak az elképzeléseivel, hogy a baloldali fősodorba be nem álló magyar kormányt megbuktassák. Viszont a magyar emberek bölcsessége és a kormány helyes politikája nem engedett ennek a törekvésnek, ami a társadalom érettségét mutatja. Nyilvánvalóan óriási küzdelmet jelent egy választás, de az nem engedhető meg, hogy külföldről valamelyik politikai szereplő direkt támogatásokat fogadjon el és kampánycélra használja. Ezért a dollárbaloldal demokráciából, de még a sajátjának vallott liberális elvekből is elégtelenre vizsgázt. Megdöbbentő volt, amikor Márki-Zay Péter arról beszélt, hogy a baloldal az Egyesült Államokból kapott támogatást a kampányhoz, hiszen ez egyszerűen törvénytelen.

– **Az újévet is botránnyal indította a hazai baloldal, miután kiderült, hogy több, a Demokratikus Koalíció által vezetett önkormányzat is nem mondott a kormány rezsitámogatására.**

– Ez az ügy jól mutatja, hogy a baloldalnak mennyire fontosak a magyar családok, valamint azok az önkormányzati és közoktatási intézmények, amelyek az embereket hivatottak segíteni. Többségében a különböző települési vezetők elmentek az egyeztetésekre, és örömmel fogadták az összesen negyvennégy milliárdos kormányzati támogatást, ami nagyon komoly gesztus volt. Ez az összeg egyebek mellett az uszodák, a tornatermek vagy a közvilágítás fenntartásához is hatalmas segítség. Újbudán sikerült elérnünk, hogy a Nyéki Imre Uszoda üzemeltetéséhez a kormány támogatást biztosítson. Ám sajnos a kerület Gyurcsány-párti, Hitlert méltató polgármestere, László Imre is nem mondott a segítségre, közben pedig a kormányt támadja, miszerint megvonnák tőlük a támogatást. Erről természetesen szó sincs, mivel a lehetőség adott volt, a kormány segítő kezet nyújtott mindenkinek, csak ők politikai gögből nem éltek ezzel a segítséggel. A magyar társadalom védelme érdekében egy válsághelyzetben összefogást kellene mutatni. A szomszédban háború van, tumbol az energiaválság, veszélyhelyzetet hirdetett az Országgyűlés, ilyenkor az emberekkért félre kellene tenni az önzést és a DK-s, mindent zsigerből elutasító reflexeket.

– **Tavaly decemberben pattant ki a brüsszeli korrupciós botrány, az ügy főszereplője, Eva Kaili, az európai parlament volt alelnöke korábban hazánkat vádolta korrupcióval.**

– A korrupciót irtani kell, mert aláássa az emberek közötti bizalmat. Ez az eset is jó példa arra, hogy a különböző pénzügyi erők hogyan próbálnak politikai befolyásra és így további előnyökre szert tenni. Óriási pofon ez a magát makulátlannak beállító brüsszeli baloldal számára, hiszen egy kéféle mutatott kép, egy mítosz törött össze. A piszkos ügyletek előbb-utóbb mindig napvilágra kerülnek. Magyarország küzd a korrupció ellen és a brüsszeli bürokraták is jobban tennék, ha az ellenünk irányuló vádaskodások és eljárások helyett a saját intézményeik tiszta, átlátható és törvényes működésére helyeznék nagyobb hangsúlyt.

Megnyílt a Magyar EXPO-sikerek című kiállítás a Magyar Nemzeti Múzeumban

Navracsics Tibor (KDNP) területfejlesztési miniszter a kiállítás megnyitóján (Fotó: MTI / Kovács Tamás)

Magyar EXPO-sikerek címmel nyílt időszaki kiállítás decemberben a Magyar Nemzeti Múzeumban, ahol 170 év 32 világiállításával, valamint az azokon megjelent magyarok sikereivel ismerkedhet meg a közönség.

Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter, a KDNP politikusa a kiállítás-megnyitón emlékeztetett arra, hogy a magyarok már az első, 1851-es londoni világiállításán részt vettek, ezzel is megmutatva a világnak, hogy a magyar nemzet nem pusztult el a világoi fegyverletétel után.

A világiállítások saját nemzeti önbizalmunk erősödését segítették elő – mondta a miniszter, hozzátéve, hogy a magyar nemzet a 19. század végétől mindvégig meg tudta mutatni a világiállítások alkalmával, hogy lélekszámától függetlenül az első nemzetek közé kíván tartozni.

A kultúrák és nemzetek találkozási pontjával szolgáló világiállítás egy óriási siker, amely globális szinten is közösséget teremt – hangsúlyozta Navracsics Tibor.

L. Simon László, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója kiemelte: a tárlat mintegy 50 magyar közgyűjtemény és magánszemély világiállításokhoz kapcsolódó műtárgyait gyűjti össze és mutatja be egy helyen.

A Magyar Nemzeti Múzeum látogatóinak mintegy negyven százaléka külföldi, ezért az intézménynek kiemelt szerepe van abban, hogy a külföldiek lássák, van miért megbecsülni ezt a nemzetet – fogalmazott a főigazgató. Az elmúlt 170 év világiállításából olyan ikonikus műtárgyakat, felemelő és érdekes történeteket mutat be a kiállítás, amelyeken keresztül egy nem mindennapi magyar siker-történet rajzolódhat ki. A tárlatban a herendi és a Zsolnay gyár remekei, Rómer Flóris naplója és Vikár Béla fonográfhengerei mellett többek között olyan festők művei szerepelnek, mint Markó Károly, Than Mór, Lotz Károly, Madarász Viktor, Székely Bertalan, valamint Munkácsy Mihály.

A Magyar EXPO-sikerek című kiállítás 2023. augusztus 20-ig tekinthető meg.

Posztumusz Világ Igaza kitüntetést kapott Kiss Mihály szalézi szerzetes

Jákov Hadasz-Handelszman, Izrael budapesti nagykövete, Andrásfalvy János szalézi tartományfőnök és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes

Kiss Mihály szalézi szerzetes a vészkorszak idején zsidó fiatalokat bújtatott a rend óbudai házában. A posztumusz Világ Igaza elismerést Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Jákov Hadasz-Handelszman, Izrael budapesti nagykövete adta át Andrásfalvy János tartományfőnöknek december elején Budapesten.

Semjén Zsolt köszöntjében kiemelte: a holokauszt nem csupán a féktelen gonosztságot mutatta meg a maga póre valóságában, hanem az emberi nagyság erejét is.

„Emlékeznünk kell mindazokra, akik keresztényként életük kockáztatásával mentettek embereket” – fogalmazott a miniszterelnök-helyettes. Semjén Zsolt szólt arról is: a holokauszt emléke nem egyszerűen a 20. század és az emberiség történelmének legértelmetlenebb és legszörnyűbb tettének felelevenítése, hanem olyan viszonyítási pont, amely mind a mai napig meghatározza az európai emberek identitását.

A vészkorszak megtanított bennünket arra, hogy egy ember

bármivé válhat, „magunk határozhatjuk meg, hogy szentek vagy gonosztevők legyünk”. Kitért arra: a magyar kormány az elmúlt években töretlen elkötelezettséggel állt ki a zsidó közösségek mellett. A feszült közel-keleti helyzetben és az európai zsidóságot fenyegető biztonsági kihívások közepette minden tőle telhetőt megtett a zsidó közösségek védelméért és az antiszemitizmus ellen. A kormány egyértelműen jelezte, hogy a nemzetközi politika porondján is Izrael mellett áll – mondta, hozzátéve, az elmúlt években töretlenül fejlődtek a két ország kapcsolatai. Emellett a kormány támogatja a hitélet megerősítését is.

A miniszterelnök-helyettes szerint ugyanis „emlékeznünk nemcsak szavakkal kell, hanem tettekkel is”, hiszen „ránk hárul a feladat, hogy a legyilkoltak után keletkezett űrt megpróbáljuk nemes cselekedetekkel valamelyest betölteni”.

„Mindenekelőtt azonban öröködni kell, hogy a holokauszthoz hasonló tragédia többé ne

történhessen meg, és éberem kell vigyáznunk zsidó és keresztény közösségeinkre, a biztonságukra, a szabadságukra és közös hagyományaink fennmaradására” – tette hozzá Semjén Zsolt.

Jákov Hadasz-Handelszman arról beszélt: a Világ Igaza kitüntetés a zsidó nép és Izrael Állam hálájának legmagasabb rangú kifejezése, amellyel olyan nem zsidó embereket tüntetnek ki emberségükért és bátorságukért, akik életüket kockáztatva mentettek zsidókat.

Kiss Mihály valóban megérdemli az elismerést, mert rendkívüli bátorságot tanúsítva segített zsidó gyerekeknek, az óbudai szalézi rendház kápolnájában bújtatva őket üldözőik elől, és ezzel saját életét is kockáztatta – mondta a nagykövet. Megjegyezte, az a tény, hogy Kiss Mihály pap volt, még jelentősebb teszi cselekedeteit, figyelembe véve az akkori vallásközi kapcsolatokat.

Andrásfalvy János, a szalézi rend magyar tartományának vezetője köszöntőjében hangsúlyozta, Kiss Mihály élete különösen fontos példa a magyar szalézi közösségnek. Felidézte, Kiss Mihály az óbudai rendház vezetőjeként 1944 októberétől, a nyilasok néhány hetes uralma alatt több zsidó származású embert fogadott be a rendházba, megmentve életüket.

A téglagyári gyűjtőhely felé menet közben a mindig nyitott kápolnába „ugrottak be”. A nyilasok, amikor rájöttek, hogy a szaléziak zsidó fiatalokat bújtatnak, rátörtek a rendházra és az ott talált gyerekeket elhurcolták, majd a Dunába lötték – ismertette. Kiss Mihályt és társait a nyilasok többször meg-

verték, megkínózták, feltehetően ez is hozzájárult a szerzetes korai halálához.

Andrásfalvy János elmondta azt is, Kiss Mihály a harmadik magyar szalézi szerzetes, aki megkapja a Világ Igaza kitüntetést.

Ábrahám Béla korábbi tartományfőnök ismertette: Kiss Mihály 1891. szeptember 7-én született Györszentmártonban. 1906-ban jelentkezett novíciusnak Don Bosco szalézi szerzetesrendjébe, Krakóban szentelték pappá 1916-ban. Igazgatóként működött a rákospalotai rendházban, majd a nyergesújfalui szalézi iskola vezetője lett, 1940-től vezette az óbudai rendházat. Naplója, melyet 1944 őszétől 1945 elejéig vezetett, fontos emlék, amely mutatja szerzője emberi nagyságát, és megrendítő leírásokat tartalmaz a háború borzalmairól, a nyilasok kegyetlenkedéseiről.

Ábrahám Béla megjegyezte, a kommunizmus idején feloszlatott szalézi rend iratai, köztük Kiss Mihály naplója véletlenül maradtak meg. Valaki bevitte azokat a levéltárba, ahol a kommunizmus évtizedei alatt senki nem mert hozzájuk nyúlni, így a rendszerváltás után visszakérülhettek a szalézi közösséghez.

Az ünnepségen részt vett mások mellett *Michael Wallace Banach* apostoli nuncius, *Köves Szmó*, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség (EMIH) – Magyar Zsidó Szövetség vezető rabbija, *Nacsá Lőrinc* KDNP-s, *Illés Boglárka* fideszes, valamint *Hiller István* és Harangozó Tamás MSZP-s országgyűlési képviselő.

Azbej Tristan: Magyarország továbbra is élen jár az üldözött keresztények védelmében

Magyarország továbbra is élen jár a keresztény kultúra és az üldözött keresztények védelmében – jelentette ki a Külgazdasági és Külügyminisztérium üldözött keresztényeket segítő programokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke a Facebook-oldalára feltöltött videóban.

Azbej Tristan azt mondta, továbbra is vallják, hogy meg kell védeni Európa keresztény kultúráját, és „nem a bajt kell idehozni,

hanem a segítséget kell odavinni, ahol a baj van”.

Kijelentette: erről szól a Hungary Helps Program, amelynek keretében hat év alatt csaknem egymillió embernek tették lehetővé, hogy a migráció helyett a szülőföldön maradási választást válassza.

„Idén segítségére siettünk a terroristák által támadott afrikai híveknek, és együtt ünnepeltük meg az iraki keresztényekkel,

hogy az Iszlám Állam által elpusztított iskolájuk helyett új épülhetett” – sorolta az államtitkár, hozzátéve: a magyarok együttérzésének és támogatásának köszönhetően a kormány programja nemzeti ügyé vált.

„Így üzenjük meg azoknak, akiket ártatlanul üldöznek a Krisztus-hitük miatt: Magyarországra, a magyar emberekre számíthatnak. Még a mostani nehéz körülmények

közepette is kiállunk az üldözött keresztények mellett” – hangoztatja Azbej Tristan.

Emlékeztetett: a kereszténység lett a világ legüldözöttebb vallása.

Hollik István: A baloldal soha semmilyen rezsitámogatást és rezsicsökkentést nem szavazott meg

A baloldal soha semmilyen rezsitámogatást és rezsicsökkentést nem szavazott meg – jelentette ki a Fidesz–KDNP kommunikációs igazgatója közelmúltbeli videóüzenetében. **Hollik István** rámutatott: a baloldal már a rezsicsökkentés bevezetése óta, azaz csaknem 10 éve követeli a rezsicsökkentés eltolását.

Tehát, ha a dollárbaloldalon múlt volna, akkor nemhogy rezsicsökkentés nem lenne, de már földgáz és valószínűleg kőolaj sem lenne az

országban – fogalmazott.

A politikus azt mondta, ezzel szemben a Fidesz–KDNP mindent megtesz, hogy megkönnyítse a magyar emberek életét ebben a „nehéz, energiaválsággal sújtott időben”, ezért a magyarokat az átlagfogyasztás szintjéig továbbra is védi a rezsicsökkentés, amivel egy magyar család átlagosan havi 181 ezer forintot spórol az átlagfogyasztás mértékéig.

Közölte, Magyarországon a legalacsonyabb a lakossági gáz és

áram ára, a vállalkozások védelmére pedig a kormány több programot is indított.

Hollik István úgy vélte, mindenki számára nyilvánvaló, hogy az elhibázott brüsszeli szankciók energiaválságot okoznak Európában, ennek ellenére „a guruló dollárért cserébe” a baloldal lelkesen támogatja az áremelkedést okozó szankciókat.

Ha rajtuk múlt volna, már rég bevezették volna az energiaszankciókat, amivel tönkretették volna

a magyar gazdaságot és a magyar családokat, de a baloldalt ez nem érdekli, továbbra is lelkesen áskálódnak Magyarország ellen, amíg dollárokkal tömik ki a zsebüket – emlékeztetett a Fidesz–KDNP kommunikációs igazgatója.

Rétvári Bence: Januárban tovább emelkedett az orvosok bére, júliusban pedig az ápolóké fog

A szankciós válság ellenére a kormány újabb forrásokat biztosít az egészségügyi dolgozók béremeléséhez, így tovább emelkedik az orvosok, az ápolók és az egészségügyben dolgozó más alkalmazottak bére is – mondta **Rétvári Bence**, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke.

Az államtitkár elmondta, hogy január 1-jével az orvosoknak további 11 százalékkal emelkedett a bére.

Ezzel egy kezdő orvos bére 619 ezer forintról 687 ezer forintra nő. Egy pályája közepén járó, 21-25 év gyakorlattal rendelkező orvosnak a bére 1,5 millió forintról 1,65 millióra emelkedik. A legtapasztaltabb, 40 éve pályán lévő orvosnak 2,1 millióról 2,38 millió forintra fog nőni a bére.

Az orvosbéremelés stabilizálni tudta az orvosi létszámot a kórházakban, ugyanakkor a megfelelő szakápolói létszám érdekében további béremelésről döntött a kormány – jelentette ki Rétvári Bence.

Az államtitkár hangsúlyozta: az újabb ápolói béremelésre két lépcsőben kerül sor: első ütemben 2023. július 1-jével, második ütemben 2024. március 1-jével.

A béremelés első ütemében a szakdolgozók béremeléséhez 41,5 milliárd forintot, az egészségügyben dolgozók béremeléséhez 8,4 milliárd forintot, azaz összesen közel 50 milliárd forintot biztosít a kormány az Egészségbiztosítási Alapon keresztül. A béremelés második üteméhez szükséges fedezetet a 2024. évi központi költségvetés során szükséges biztosítani – mondta az MTI kérdésére a kereszténydemokrata politikus.

Az ápolói béremelés eredményeként a kormány tervei szerint 2024. március 1-jére az egészségügyi szakdolgozók átlagos alapbérenek el kell érnie az orvosi átlag alapbér 37 százalékát. Ez az arány így megegyezne az európai átlagos orvosi és ápolói bérek egymáshoz viszonyított arányával.

Az államtitkár emlékeztetett arra, hogy a kor-

mány 2010 óta az egészségügyben hajtotta végre a legnagyobb mértékű béremelést, az ápolók bére azóta átlagosan háromszorosára emelkedett, legutóbb 2022 januárban volt 21 százalékos ápolói béremelés. A szakorvosok jelenleg az ötszörösét vagy akár a kilencszeresét kapják alapbérként annak, mint a 2010-es kormányváltás előtt.

A kormány a háborús energiaválságban és a szankciók okozta gazdasági nehézségek ellenére is az egészségügyben béremelést hajt végre, illetve kórházfejlesztések zajlanak országszerte, mert számunkra a magyar emberek egészsége mindig elsődleges – hangsúlyozta Rétvári Bence.

Nacsa Lőrinc: A Fidesz–KDNP megbecsüli az időseket

Ha a baloldal lenne hatalmon, akkor se 13. havi nyugdíj, se nyugdíjmelés nem lenne, és nem védené az időseket a rezsisztop, illetve az árstopok rendszere. A Fidesz–KDNP azonban megbecsüli az időseket – mondta Nacsa Lőrinc, a KDNP országgyűlési képviselője januári videónyilatkozatában.

A kormánypárti politikus hangsúlyozta: az elhibázott brüsszeli szankciók és az ukrajnai háború miatt nehéz időket él Európa, de a magyar nyugdíjasok most is számíthatnak a Fidesz és a KDNP segítségére.

Emlékeztetett: a kormánypártok visszaépítették és idén is megtartják a 13. havi nyugdíjat, valamint az idősek megélhetését rezsicsökkentéssel és az árstopokkal segítik. Sőt, nyugdíjkiegészítést és nyugdíjprémiumot is kaptak az idősek, január elsejével pedig 15 százalékkal emelte a kormány a nyugdíjakat.

Nacsa Lőrinc szerint a baloldalra a nehéz időkben sem számíthatnak az idősek, mert amikor hatalmon voltak, csak sanyargatták a nyugdíjasokat. Gyurcsányék elvettek tőlük egy-havi nyugdíjat, és hagyták elértéktelenedni a nyugdíjakat. Háromszorosára emelték a gáz és duplájára az áram árát, fizetőssé tették az orvosi ellátást, és az egekbe emelték az élelmiszer áfáját – közölte a kormánypárti politikus.

A kormány elkötelezett a minél nagyobb mértékű pedagógusbér-emelés iránt

A kormány elkötelezett, hogy minél nagyobb mértékben emelhesse a pedagógusok bérét – mondta a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP politikusa a közösségi oldalára feltöltött januári videójában. Rétvári Bence felidézte, hogy 2022-ben „minden idők legszélesebb” konzultációját folytatták le oktatásügyben. A pedagógusokat a nyár és az ősz folyamán kérdezték, ekkor 24, illetve 33 ezren küldték vissza válaszukat, a tél folyamán pedig csaknem 130 ezer szülő válaszolt az iskolával kapcsolatos kérdéssorra.

Decemberben négyszáz pedagógussal és iskolaigazgatóval személyesen is egyeztettek, mindeközben folyamatosak voltak a tárgyalások mind a köznevelési kerekasztal, mind a sztrájkbizottság ülésein – tette hozzá a politikus.

Rétvári Bence kiemelte: a kormány elkötelezett amellett, hogy minél nagyobb mértékben emelhesse a pedagógusok bérét, amihez nemcsak hazai, hanem európai uniós forrásokat is fel szeretnének használni. Ha ez megvalósul – mondta –, akkor 2023-ban nem 10, hanem 21 százalékos lesz a pedagógusbér-emelés, 2024-ben nem 10 hanem 25, 2025-ben pedig egy 29 százalékos béremelés valósulhat meg. Ezzel elérhető, hogy három év alatt 75 százalékos béremeléssel egy pedagógus átlagos fizetése 777 ezer forint legyen – tette hozzá az államtitkár.

A baloldal utolsó vérig küzdött, hogy ne kapjuk meg az EU-pénzeket

Az európai politikai vitákban is mindig előre jelezzük, mi az álláspontunk, nem mismásolunk, mint mások – mondja Latorcai Csaba. A Mandiner készített interjút január közepén a miniszter-helyettessel, a KDNP ügyvezető főttkárával.

– **Mennyire volt biztos az előző hónapokban, hogy az utolsó pillanatban létrejön a megegyezés a Magyarországnak járó uniós forrásokról?**

– Végig hittünk a megegyezésben, noha kétségtelen, nehéz akadálypályán kényszerültünk végigmenni. Néha azt sem lehetett tudni, mik is a játékszabályok, vagy ha mégis, akkor kiderült, menet közben is módosíthatják őket. Bár volt az Európai Bizottság egyes tagjai, valamint az Európai Parlament részéről szándék arra vonatkozóan, hogy a tárgyalások politikai mederben folyjanak, végül a szakmaisághoz ragaszkodó következetességünk meghozta az eredményét. Meggyőződésünk, hogy a tárgyalások során a bizottság nem találhatott olyan pontot a politikai ízlésbeli kérdéseken kívül, amelyet kifogásolni tudott volna, hiszen a vállalásaink eddig is teljesítettük a közösen kialakított menetrendnek megfelelően.

– **A kormányon belül hogyan alakult a munkabeosztás?**

– Mindvégig az volt a célunk, hogy egymással össze nem illő témákat ne engedjünk összekapcsolni, vagyis lehetőség szerint – mondjuk így – ne engedjünk az árukapcsolási szándékoknak. Az egyik vonal a közös uniós költségvetés pénzügyi érdekeinek védelmére hivatott, de a koronavírus-járvány utáni helyreállítási alaphoz (RRF) is kötődő kondicionalitási, azaz jogállamisági eljárás volt. Ebben alapvetően az Igazságügyi Minisztérium tárgyalta az EB illetékeseivel, míg az RRF- és a kohéziós, vagyis a költségvetési forrásokról Navracsics Tibor vezetésével folyt az eszecsítés.

– **A kondicionalitási procedúrát rajtunk próbálta ki az Európai Unió. Lehetnek „követőink”?**

– Jósolni nem szeretnék, de az előző fél év tükrében az, hogy mikor és kivel szemben milyen eljárást indítanak, elsősorban nem

szakmai, hanem politikai szándék kérdése. Ezért inkább arra számítok, hogy másokat is érintenek majd hasonló eljárások. Már csak azért is, mert mi számos olyan témában is többlétevényt tettünk, amelyben az uniós átlaghoz tartozunk. Újdonságot jelent, hogy mostantól a feltételek teljesülését nem egyszer, hanem folyamatában is ellenőrzi majd a bizottság részéről. Ezért sem tartom olyan súlyosnak, hogy a források kis részét átmenetileg felfüggesztették. Meggyőződés, az ütemezetten átvezetett vállalkások után a felfüggesztés megszűnik.

– **Ha a magyar fél az alkufolyamat végén támasztott, az igazságügyi rendszerrel kapcsolatos garanciákat még törvényesíti, akkor tavasszal ténylegesen is lezárulhat a jogállamisági procedúra?**

– Elvileg igen. De ahogy arra már utaltam, a tapasztalat azt mutatja, a semmiből is lehet újabb elvárásokat támasztani. Bízom benne, ilyesmire már nem kerül sor. Ezt erősítheti, hogy az év végén a hivatalos aláírások is rákerültek a megegyezésekre. Magyarország mindenesetre minden vállalkását teljesítette, illetve teljesíti március végéig. A bizottság pedig arról nyilatkozott, hogy ebben az esetben megszűnik a források felfüggesztése. Más kérdés, hogy meglátásunk szerint e többlétevényre nincs is feltétlenül szükség, de ahogy a miniszterelnök fogalmazott: ami nem fáj nekünk, azt a családi béke kedvéért átvetjük.

– **Akkor nincsen szó a Brüsszellel szemben harcos kiállást mutató kormányzati elvek feladásáról?**

– Szó sincs önfeladásról. Minden észszerű megoldás elfogadható volt a számunkra, az Európai Bizottság is kénytelen volt belátni, hogy mindent megteszünk a közös költségvetés pénzügyi érdekvédelméért. Ennél tovább pedig nem mehetnek, még ha olykor akár külső politikai nyomásra

szertettek volna is, hiszen az uniós mégiscsak szuverén nemzetállamok közössége. Legalábbis jelen állás szerint.

– **Az ellenzék zászlóira tűzte az ügyet, a bizottság elvárásaként fogalmazta meg esetleg az Európai Ügyészséghez való csatlakozást?**

– Amiről a baloldal beszélt, az fel sem merült az utóbbi fél évben. Megjegyzem, épp az európai főügyész állapította meg: olyan kiváló a magyar ügyészséggel az együttműködésük, hogy a jelenlegi szisztémában hatékonyabbak tudnak lenni, mint más, már csatlakozó országok esetében. Azért ez sokat elmond az említett szervezetről.

– **Az Európai Parlament eközben több olyan határozatot is elfogadott, amely alapján egy eurócentet sem szabadna nekünk adni. Ennek milyen hatása volt az egyeztetési folyamatra?**

– Az említett nyilatkozatokkal az EP erős nyomást kívánt helyezni a bizottságra. Csakhogy az európai parlamenti dokumentumok köszönőviszonyban sincsenek az objektív valósággal, ezért az EB is csak korlátozottan vette figyelembe őket, saját komolyságába vetett hitének megőrzése céljából. Hazánk például a közbeszerzési verseny nyíltsága tekintetében az uniós középmezőnybe tartozik a bizottság saját mutatója, az úgynevezett egységes piaci eredménytábla szerint is. Olyan országokkal vagyunk egy kategóriában, mint Németország, a Benelux államok vagy Lengyelország, megelőzve Ausztriát, Szlovéniát, Spanyolországot és Olaszországot. Ennek ellenére Brüsszel rendre csak a magyar rendszerrel foglalkozik, s hasonló a helyzet a többi mondvasinált kritikával kapcsolatban is. Ebből is látszik, a korrupcióban elmerülő, balos többségű EP-nek a magyarországi korrupciót a többi tagállam fölé emelő nyilatkozata totálisan elfogult, politikailag motivált, sőt az abszurditás ka-

tegóriájába tartozik. Az európai baloldal képviselői – egyes magyar baloldali kollégákkal közösen – az utóbbi hónapokban újabb támadást intéztek a magyar emberek ellen, és az utolsó csepp vérükig küzdöttek azért, hogy ne jöjjön létre a megállapodás, vagyis Magyarország ne kapja meg a neki járó pénzeket. Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára célja az volt, hogy ide egy fillér európai uniós pénz ne érkezzon. Hála Isten, nem jártak sikerrel.

– **Mit gondol mindezek tükrében az Európai Parlament év végén kirobbanó korrupciós botrányáról? Jólesett látni az ezzel kapcsolatos híreket?**

– Egyáltalán nem. Mi komolyan küzdünk a korrupció ellen, nekünk ugyanúgy fáj egy visszaélési botrány itthon, mint Brüsszelben. Nem kettős mércével mérünk, ezt javasoljuk az ottani politikusoknak is.

– **Visszatérve a forrásokra: mégis hogyan lehetséges, hogy nemzeti helyreállítási tervüket az elsők között adtuk be, majd az utolsók között fogadták el?**

– Nyilvánvalóan politikai okokból jegelték az ügyünket és lassult folyamatosan az elfogadás. De nézzük mindennek a jó oldalát! Forrásvesztés nem következett be, s az elhúzódnak révén végül olyan kiváló koncepciót sikerült letenni az asztalra, aminél jobb minősítéssel egyetlen ország helyreállítási terve sem rendelkezik. A terv fókuszában a zöldenergia és az infrastrukturális környezet fejlesztése áll, valamint a demográfiai kihívásokra adott válaszok, intézkedések. A kormány ez idő alatt sem télenkedett: a hazai költségvetés előfinanszírozása mellett számos felhívást már kiírt – mind az RRF-hez, mind az új időszak operatív programjaihoz kapcsolódóan. A felhívások megjelentetése ez év elején is folytatódik.

– **Több szám is keringett az operatív programok felfüggesz-**

tésével kapcsolatban. **Tegyük tisztába: a hétéves költségvetés magyar pénzeinek hány százalékát érinti az időleges döntés?**

– Három operatív programot érint az ötvenöt százalékos felüggesztés, ez az összes forrás nagyjából húsz százalékát jelenti. De még ezeknél is elkezdődhet a felhívások kiírása, hiszen az érintett támogatások elszámolása Brüsszelnek csak később esedékes. A magyar költségvetés megelőlegezése folytán – ahogy említettem – már el is indultak egyes pályázatok, a következő hónapokban pedig jócskán behúzunk. Ne feledjük: az uniós források esetében Brüsszel mindig utófinanszírozza a Magyarország által megelőlegezett és a pályázók részére már kifizetett pénzeket.

– **A tárgyalási taktika része volt, hogy mintha a kormány lecsavarta volna a brüsszelezést?**

– Miért lenne probléma, hogy mi kimondunk dolgokat? Azt mondják, ahány nyelv, annyi kultúra. A magyarok mindig is szókimondók voltak, ha úgy tetszik, nálunk történelmi hagyomány, hogy nem kergetünk. Az európai politikai viták esetében is mindig előre jelezzük, mi az álláspontunk, nem mismásolunk, mint oly sok másik tagállam. Ha mindenki így járna el, szerintem közösen is előrébb jutnánk. Ugyanakkor mintha az EU központjában még szándék sem lenne arra, hogy megértsék vagy elfogadják az egyes országok kulturális sajátosságait. Valamiféle egységes európai mázzal kennek össze mindent, s így próbálják értelmezni a különböző véleményeket. Csakhogy ez tévút, veszélybe sodorja Európa sokszínűségét mint oly sokszor hivatkozott alapvető értéket. Az Európai Unió nem az Amerikai Egyesült Államok, amit az uniformizálási mániában szenvedő brüsszeli politikusok is megérthetnének végre. Az alapvető feszültséget és vitát éppen az okozza, hogy a tagállamok másként látják Európa versenyképességét s a többi kontinenshez képest hasznosítható erősségeit. Az előző tíz év növekedési mutatói alapján eljutottunk odáig, hogy az EU nyugati felének nem volna szívesen tanulnia a mi térségünktől, a visegrádi országoktól – vagy

legalább érdemben meghallgatni a véleményünket. Közép-Európa bizonyított, érdemes befogadni Európa nyugati felében az itteni jó gyakorlatokat, ebben a tekintetben tehát paradigmaváltásra van szükség.

– **Ez még az orosz–ukrán háborúhoz, illetve a szankciós politikához való eltérő viszonyulások, például a lengyel–magyar ellentét tükrében is érvényes?**

Fotó: Mandiner / Fiesor Márton

Nem hullott szét emiatt az egység?

– Kár tagadni: történelmi és geopolitikai adottságaik miatt a lengyelek másként látják a mostani helyzetet, mégis közös érdekünk, hogy ezen túllendüljünk, s ismét az egyetértési pontokra helyezzük a hangsúlyt. A pragmatizmus pártján vagyunk, mivel az energiahordozók tekintetében ki vagyunk szolgáltatva az oroszoknak. Megjegyzem, elsősorban nem a mi hibánkból. A feladat most az, hogy a visegrádi együttműködés fennmaradjon, sőt tovább erősödjön. Az európai fórumokon egyébként még így is tudjuk egymást támogatni számos kérdésben. Optimista vagyok.

– **Utalt rá, hogy az előfinanszírozás miatt az uniós forrásokról való tárgyalások igazából nem okoztak érdemi fennakadást a kifizetésekben. Miért tették akkor mégis függővé a tanári bérémeletést a megegyezéstől?**

– Azért, mert ha emelünk, az nem egyszeri juttatást jelent, hanem az idők végezetéig fenn kell tartani. Sőt, a következő évek-

ben is folyamatos lesz az emelés. Amennyiben nem akarjuk megvárni, amíg a nemzetközi válság miatt visszaszoruló gazdaság teljesítőképessége lehetővé tenné, hogy saját erőből történjen meg egy nagyobb összegű első lépés, akkor szükség van a bizottsággal egyébként már jó ideje letárgyalt oktatásfejlesztési program uniós finanszírozására. Ha nem érkezének meg idén az EU-források,

egyelőre csupán tízszeres emelést tud a magyar gazdaság megtermelni. Miután megjönnek az uniós pénzek, a többletet január-ra visszamenőleg biztosítjuk a pedagógusoknak. Egyébként az Emberi erőforrás operatív program terhére megvalósuló tartós bérfejlesztés lehetőségét mi harcoltuk ki elsőként a bizottságnál – nem ők követelték tőlünk, ahogy azt egyes sajtóhírekben olvasni lehetett. Már a tanári tiltakozás kezdetén egyértelművé tettük: jogosnak tartjuk a bérköveteléseket, ám azt ne várja tőlünk senki, hogy a teljesítésükkel ismét eladósítsuk az országot, ahogy a kommunisták és az utódpártjuk tette annak idején!

– **Mi a bajuk Karácsony Gergellyel, illetve a Lánchíd felújításával? A hírek szerint a kormány mégsem adná oda a megegyezésben rögzített hatmilliárd forintot.**

– A főváros akkori vezetése vállalta, hogy legfeljebb tizennyolc hónapig zárja el a hidat a gépjárműforgalom elől. A kormány ennek a vállalásnak a tudatában hozta meg támogató

döntését. Két lehetőség adódik: az első, hogy Karácsony Gergely betartja a vállalást, a második, hogy megszegi megállapodásban foglalt kötelezettségét. Az európai megoldás mégis az, hogy egy megállapodást be kell tartani. Azt azonban nehéz elfogadni, hogy Karácsony Gergely nyíltan bejelenti, nem teljesíti azt, amire korábban a főváros vezetése garanciát vállalt. Hova vezetne, ha az ilyen szószegésnek nem lenne következménye? Nem is értem a főpolgármestert. Mindenesetre ez a hozzáállás magyarázatot ad arra, hogy miért került a főváros lejtmenetbe az utóbbi években. Budapest fejlesztéséhez felelős és hozzáértő vezetőkre lenne szükség.

– **Területfejlesztés. Beszámolók szerint országsszerte zajlik egyeztetés a helyi igények felméréséről. Hogyan kell ezt elképzelni, illetve miként kapcsolódhatnak az új lehetőségek a Magyar falu programhoz?**

– Minden vármegyével közösen mérjük fel, mik azok a sajátosságok, amelyeknek az erősítésével az adott térség versenyelőnyhöz juthat. A sajátosságok erősítésére kell a forrásokat felhasználni, ezt a módszert kívánjuk érvényesíteni megyei, járási és települési szinten. Ez a konzultációs forma hatékonyan tárja fel a helyi adottságokat és nehézségeket, hiszen azokat mindig az ott élők ismerik a legjobban. E módszerrel reményeink szerint hálót adunk a helyben élőknek, nem halat, vagyis arra szeretnénk építeni, hogy a helyiek minél több valódi lehetőséget kapjanak a meglévő adottságaik minél jobb és hatékonyabb kiaknázására. Mindezzel pedig azt is el kívánjuk érni, hogy kistelepülésen élni végre ne életminőségek közötti, hanem életstílus melletti választást jelentsen. Ehhez aktualizálni kell az Országgyűlés által korábban elfogadott területfejlesztési stratégiát is, egyértelműen azonosítva az egyes térségek kitorési pontjait. A térségi kitorési lehetőségeket megvalósító uniós támogatások a kohéziós források legészszerűbb, legcélszerűbb és leghatékonyabb felhasználási formái.

Győzött az igazság! Deo gratias! Tisztelet az Úzvölgyében hőseinknek!

Alaptalannak ítélte a Bákó Megyei Táblabíróság február 10-én az úzvölgyi katonatemető egyik perében benyújtott fellebbezést, és megerősítette a Csíkszentmártonnak kedvező alapfokú ítéletet.

A Bákói Táblabíróság másodfokú ítéletének kivonatát a romániai bíróságok portálján tették közzé. Eszerint a fellebbezés nem megalapozott, és az alapfokú ítélet lép jogerőre. A napra pontosan egy éve hozott alapfokú ítélet érvénytelenítette a temető román parcellájának építési engedélyét, és a törvénytelen építmény lebontását rendelte el.

Az alapfokon eljáró Bákó Megyei Törvényszék a 2022. február 10-én hozott ítéletében kimondta: „érvényteleníti a 2018.12.17/69-es építési engedélyt, amelyet Darmanesti polgármestere állított ki a nemzetközi temető emlékművének és a román hősök ötven keresztjének a felállítására, és elrendeli az engedély alapján elvégzett munkálatok megszüntetését”. A vesztes

felet 350 lej perköltség kifizetésére is kötelezte.

„A mai nap jogerős döntés született abban az úzvölgyi perben, melynek tárgyát a keresztek elbontása képezi. Vagyis ennek a döntésnek értelmében a kereszteket el kell bontani” – reagált pénteken a jogerős ítéletre közösségi oldalán a Mikó Imre Jogvédelmi Szolgálat. A szervezet korábban Csíkszentmárton község oldalán próbált belépni a perbe, de a bírák a székelyföldi felek közül csak Csíkszentmárton község érdekeltségét ismerték el. Hargita megye számára azonban jóváhagyták, hogy Csíkszentmárton segítőkjeként vegyen részt az eljárásban. „Ma győzött az igazság! Az ítélet végérvényes és visszavonhatatlan: az úzvölgyi katonate-

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke a Székelyföld határán fekvő Úzvölgye magyar katonai temetőjében

metőben le kell bontani a betonkereszteket” – írta Facebook-oldalán **Borboly Csaba**, a Hargita megyei önkormányzat elnöke is a döntésre utalva. Mint fogalmazott, a székelyföldiek a törvény erejével folytatták a harcot az igazukért, csendben tették a dolgukat. A végleges döntést több székelyföldi előjáró is üdvözölte.

Birtalan Sándor, Csíkszentmárton polgármestere korábban az MTI-nek azt nyilatkozta: mindig tudták, hogy igazuk van, és bíztak abban, hogy az igazukat a bíróságon is megtalálják.

Darmanesti önkormányzata 2019 márciusában saját közvagyonává nyilvánította az úzvölgyi katonatemetőt, és áprilisban önkényesen román parcellát alakított ki a Har-

gita és Bákó megye határán fekvő, elnéptelenedett Úzvölgye település sírkertjében. Korábban a temetőt a székelyföldi Csíkszentmárton község gondozta, és a magyar közösség magyar katonatemetőként tartotta számon.

2019. június 6-án több ezer román megemlékező erőszakkal nyomult be a temetőbe, hogy részt vegyen a román parcella és emlékmű román ortodox felszentelésén, miután székelyek élőláncsal próbálták ezt megakadályozni.

Egy héttel az erőszakos cselekmények után az illetékes román hatóság tisztázta, hogy nem az úzvölgyi katonatemetőben nyugszik az a 149 román katona, akinek a névsorolvasása is részét képezte a temető erőszakos elfoglalása utáni ceremóniának.

Egy EP-jelentés a több ezer éves vallási közösségeken számon kéri az ateizmushoz, az abortuszhoz vagy a nemi irányultsághoz való jog elismerését

Hölvényi György, a Kereszténydemokrata Néppárt európai parlamenti képviselője az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről, valamint az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2022-es éves jelentéséről tartott EP-vitán úgy fogalmazott, hogy a jelentés a több ezer éves vallási közösségeken számon kéri az ateizmushoz, az abortuszhoz vagy a nemi irányultsághoz való jog elismerését.

Hölvényi György üdvözlendőnek nevezte, hogy a jelentés kiáll a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségek jogaiért. Ugyanígy előremutató annak felismerése, hogy a migráció kiváltó okait helyben kell kezelni – mondta. Figyelmeztetett azonban arra, hogy a jelentés mégis az Európai Parlament hitelességét veszélyezteti, ugyanis a vallás szabad gyakorlását állítja szembe az egyetemes emberi jogok politikai célú értelmezésével.

Több ezer éves vallási közösségeken számon kéri az ateizmushoz, az abortuszhoz vagy a nemi irányultsághoz való jog elismerését – fogalmazott a néppárti politikus, majd hozzátette, a vallásszabadság helyett a vallásszabadság korlátozása kerül előtérbe. Ez nem kevesebb, mint a különböző felekezetek és egyházak autonómiájának megsértése az egész világon – emelte ki. Nem feladatunk az emberi jogok újraértelmezése. Ne hagyjuk, hogy a természetjogban gyökerező szabadságjogok eszméje elveszítse értelmét – tette hozzá felhívásában Hölvényi György.

Trócsányi László, a Fidesz európai parlamenti képviselőjefelhasználásában hangsúlyozta, hogy az emberi jogok az elmúlt 75 évben nemzetközi üggyé váltak, áthatva a nemzeti, nemzetközi politikát és jogalkotást.

Arra hívta fel a figyelmet, hogy e témáról egy általános jelentést elfo-

gadni rendkívül nagy körültekintést és felelősséget feltételez. A jelentésben leírtakkal szemben az emberi jogok ugyanis nem általában léteznek, hanem mindig egy adott emberi közösség kultúrájában. Az emberi jogok egyetemesek, de nem uniformizáltak – hangsúlyozta.

Mást gondolnak a földkerekség egyes részein az egyén és a közösség viszonyáról, a nemi szerepekről, az állam és az egyház kapcsolatáról, a véleménynyilvánítás, valamint más alapjogok funkcióiról és hatáiról. Óvakodni kell attól, hogy amikor az emberi jogok egyetemességéről beszélünk, akkor az ne ideológiai preferenciák terjesztésének eszköze legyen – fogalmazott Trócsányi László, és sajnálatosnak nevezte, hogy a jelentésben a döntések megfelelő szinten történő meghozatalára utaló szubsidiaritás szó egyetlen egyszer sem szerepel.

Nacsa Lőrinc vallásturizmusért felelős miniszteri biztosi feladatokat is ellát

Nacsa Lőrinc február 11. óta a Nemzeti Vallásturizmus Intézkedési Terv megvalósításához szükséges intézkedések koordinációjáért felelős miniszteri biztosi feladatokat is ellátja.

A KDNP-s országgyűlési képviselő ezirányú megbízatása két évre szól. Gondoskodik a Nemzeti Vallásturizmus Intézkedési Terv elfogadásával és a megvalósításához szükséges intézkedésekkel kapcsolatos koordinációs feladatok ellátásáról, emellett részt vesz a kiemelt vallásturisztikai projekteken és az egyházakkal történő egyeztetések lebonyolításában, valamint közreműködik a vallásturisztikai vonatkozású szakmai anyagok és jogszabályok előkészítésében.

Navracsics Tibor: Történelmileg egyedülálló lehetőséget jelent az Európa Kulturális Fővárosa cím

Történelmileg egyedülálló lehetőséget jelent az Európa kulturális fővárosa cím Veszprém és a térség számára – jelentette ki a területfejlesztési miniszter, a KDNP politikusa a január 21-én hivatalosan is megnyílt Veszprém – Balaton 2023 Európa Kulturális Fővárosa (EKF) program budapesti sajtótájékoztatóján.

Navracsics Tibor emlékeztetett: a majd 40 éve indult EKF program célja, hogy felhívja a figyelmet az európai kulturális örökség és a kulturális közösség közös pontjaira, bizonyítva azt a tézist, hogy Európa nemzeteit több minden köti össze, mint ami elválasztja.

Az EKF program lehetőséget ad a Veszprémnek és a Bakony-Balaton-régióknak arra, hogy megjelenjen jól ismert és méltán népszerű turisztikai célpontok közt, mert a térség a táj szépségét, az emberek szofisztikáltságát és a programok minőségét tekintve is felveszi a versenyt ezekkel – hangsúlyozta a területfejlesztési miniszter.

Navracsics Tibor fontosnak nevezte azt is, hogy 2023 után is megmaradjon a lendület, és a régió Közép-Európában el-

sőként egyfajta kulturális-kreatív ipari térséggé is váljon, bizonyos fokig gazdasági értelemben is önfenntartó és önellátó módon.

Porga Gyula (Fidesz-KDNP) Veszprém polgármestere hangsúlyozta, bár az EKF program egy adott évre szól, fontos a felkészülési időszak és az is, hogy hosszú távon minél több

tudjon nyerni vele Veszprém és a térség.

Hozzátette: magára a programra területfejlesztési, közösség- és városépítő eszközként tekintenek, arra koncentrálnak, amelyek összekötik a térség településeit. Nagy teljesítménynek nevezte, hogy 116 önkormányzattal közösen valósítják meg a programokat.

Porga Gyula elmondta, Veszprém célja, hogy saját kategóriájában 2030-ig Európa húsz legélhetőbb városa közt legyen. Ennek eléréséhez az EKF-program erőt és magabiztosságot ad – jelentette ki.

Markovits Alíz, a Veszprém – Balaton 2023 Zrt. vezérigazgatója elmondta: októberben indították el programtervező applikációjukat, és már elkészült a megnyitó műsorfüzete is. A közelmúltban Zágrábban és Ljubljanában is nemzetközi programnépszerűsítő rendezvényt tartottak, hiszen a szomszédos országokból várják a legtöbb vendéget.

Az interurbán programban időről időre egy-egy város mutatkozik be, elsőként az EKF-cím egyik tavalyi viselője, a litván Kaunas.

A miskolci KDNP vendége volt Latorcai Csaba

A KDNP Miskolc Városi Szervezetének meghívására január végén Miskolcra látogatott Latorcai Csaba, a KDNP ügyvezető főtítkára. A városi szervezet tagsága mellett jelen volt a gyűlésen Csiba Gábor vármegyei KDNP-elnök és a vármegyei KDNP Önkormányzati Tanácsának több polgármestere is. Az egybegyűlteket Molnár Péter, a KDNP miskolci elnöke köszöntötte.

Először új tagok felvételére került sor, majd a legutóbbi gyűlésen felvett új tagok megkapták a KDNP-kitűzőt és a tagkártyát.

Latorcai Csaba a beszédében hangsúlyozta, hogy a veszélyek korábban még az eddigieknél is fontosabb az összefogás. Együttesen kell megvédenünk hazánkat és Európában a kereszténydemokrata értékeket és a baloldali, globalista hálózatok intézkedései ellenére segítenünk azok érvényesülését.

Kérdésre válaszolva elmondta, hogy a vármegye vonatkozásában is prioritásként kezeli a kormány a fiatalok helyben maradását, az energetikai hálózat megújítását, a

munkahely-fejlesztést és szakképzés-modernizációt, a kis- és középvállalkozások boldogulását, valamint az új technológiák alkalmazását segítő projektek támogatását.

A KDNP főtítkára elmondta: a következő időszakban is azon fog dolgozni a Fidesz-KDNP-kormány, hogy a helyben élők igényeihez igazítsák a folyamatban lévő és jövőbeni fejlesztéseket, és ennek mentén határozzák meg a KDNP legfontosabb célkitűzéseit. „Kiseb-bik kormánypártként a párbeszéd révén tudjuk a legsikeresebben biztosítani hazánk fejlődését, versenyképességének növelését” – hangsúlyozta.

Soltész Miklós: A nemzeteket, nemzetiségeket nem lehet szétszakítani egymástól

Soltész Miklós államtitkár (jobbról a második), Zalai Mihály, a Békés Vármegyei Közgyűlés elnöke (jobbról a negyedik), Mucsi András vármegyei önkormányzati képviselő (balról a negyedik) és Tát Margit polgármester (balról a második) a kitüntetettek társaságában (Fotó: MTI / Rosta Tibor)

Fel kell hívni Európa figyelmét arra, hogy a nemzeteket, nemzetiségeket nem lehet szétszakítani egymástól – mondta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke a Békés Vármegyei nemzetiségi díjak átadásán december közepén Méhkeréken.

Soltész Miklós érthetetlennek és elfogadhatatlannak nevezte azt a brüsszeli döntést, amely Horvátországnak megadta, de Romániától és Bulgáriától megtagadta a schengeni övezetbe való csatlakozás lehetőségét. Ezeket az országokat „másodrendű nemzetekként, az ott élőkét másodrendű polgároként tekintik Brüsszelben” – fogalmazott.

Mindeközben itt, Magyarországon a nemzetiségek békében élnek egymás mellett, őrzik kultúrájukat, identitásukat, közösen ünneplik egymást. Ezt, ahogyan a beruházásokat – templomok és oktatási intézmények felújítását, közösségi programok szervezését – a magyar kormány eddig és ezután is támogatni fogja – húzta alá.

Nem könnyű ezt akkor, amikor „békétlenség van a világban”, aminek az az oka, hogy sokan nem értették meg: a népek és a nemzetiségek egymásra vannak utalva – fejtette ki.

Soltész Miklós elmondta, csak Békés vármegyében ötmilliárd forintot meghaladó összegben támogatták ezeket az identitáserősítő programokat, fejlesztéseket az elmúlt 10-12 évben.

A cél és a feladat, hogy mindez folytatódhasson, mert a Magyarországon élő nemzetiségekkel való jó kapcsolat, a rájuk való odafigyelés pozitívan hat az országok közötti kapcsolatokra is – jelentette ki.

Zalai Mihály (Fidesz–KDNP), a Békés Vármegyei Közgyűlés elnöke kifejtette, Békés vármegye egyedülálló, hiszen az elmúlt háromszáz évben az itt élő népek, nemzetiségek békében, kölcsönös tiszteletben tudtak egymás mellett élni, tolerancia alakult ki köztük egymás iránt, és hatottak is egymásra.

Ezt az összetartozást kell megbecsülni és továbbadni, „hogy jó példát tudjunk mutatni a Kárpát-medence és Európa népei számára is” – fogalmazott.

A házigazda Méhkerék polgármestere, Tát Margit (Fidesz–KDNP) emlékeztetett, a döntően románok lakta községben nemzetiségi bölcsőde, óvoda és kéttannyelvű általános iskola is működik; a méhkeréki román néptánchagyomány a szellemi kulturális örökség része lett.

Tát Margit elmondta, ma már könnyű megélni a nemzetiségi kultúrát, gyakorolni a nyelvet, de továbbra is kihívás ennek az identitásnak a továbbörökítése az utódok számára.

Navracsics Tibor: Zalaegerszeg ma tisztelt és elismert központ

Egy közösség csak akkor erős, ha nem pusztán épületek, utcák, terek, hanem emberek adják meg igazi súlyát. Ilyen közösség Zalaegerszegé, ami miatt a zalai megyeszékhely ma a magyar városok között külön helyen tisztelt és elismert központ – közölte a területfejlesztési miniszter, a KDNP politikusa a közelmúltban Zalaegerszegen.

Navracsics Tibor a város első okleveles említésének 775. évfordulója alkalmából tartott eseménysorozat zárórendezvényén, a Zalaegerszegért díjak átadásán azt mondta: zalainak lenni mindig több volt, mint egyszerű földrajzi identitást képviselni.

Olyan megbízatást, küldetést jelentett, ami a kultúra, a gazdaság vagy a politika történetében mindig sajátos vonalat képviselt, elég csak a Zrínyiekre vagy Deák Ferencre gondolni – tette hozzá.

Navracsics Tibor úgy vélekedett: Zala vármegyeként a magyar történelem egyik legnevesebb közössége, amelynek talán legnagyobb jelentősége, hogy olyan hírnevet vívott ki magának, amelyet az Aranybullaival együtt a magyar demokrácia gyökerei között kell keresni.

Hasonlóan az angol Magna Chartához vagy más nemzetek kezdetleges intézményeihez, amelyekre ma rendkívül büszkék, „de gyengébb pillanatainkban ki is oktatnak bennünket demokráciából” – mondta.

Zalaegerszeg sorsa az egész magyar történelem sorsát is hordozza nekirugaszkodásaival és megtorpanásaival együtt. A 19. század második felétől a 20. század elejéig, a már-már aranykorként kezelt időszak az ország délnyugati részén soha nem látott fellendülést hozott, amire az itt élők „demokráciát, kereszténydemokráciát tudtak építeni”. Zalaegerszeg legnagyobb ajándéka Mindszenty József püspök, aki a magyar kereszténydemokrácia élő lelkiismerete és képviselője volt, ennek tanúbizonysága a nemrég átadott új emlékközpont – jelentette ki a politikus.

Navracsics Tibor szerint Zalaegerszeg ma már egy tágabb városhálózat jelentős része, az elmúlt évek fejlődése ipari központtá tette országos és közép-európai szinten is. Olyan alakuló városhálózat része a Dunántúlon, ahol „az egymást kiegészítő gazdasági és kulturális profilú városok egy virágzó régiót építenek”.

„Ehhez a hálózathoz mindenki hozzáteszi gazdasági-kereskedelmi, hadászati ipari vagy kulturális-kreatív ipari örökségét, és ahol egyetemi központok együttműködéseként a jövő polgársága és térsége boldogabb és stabilabb lehet. A zalaiak is hozzáteszik a ragaszkodásukat

a demokráciához, az innovativitásukat, a kreativitásukat, a demokrata mentalitást, amit ma a magyar belpolitikában is hordoznak” – mondta.

Balaciz Zoltán polgármester (Fidesz–KDNP) felidézte, hogy a jubileumi évben több új köztéri alkotással gazdagodott a város, felavatták a Mindszentyneumot, a megújult Göcseji Múzeumot, az új kulturális intézményként működő Korona Szalont, a kézműves piacot, az Alsóerdei Sport- és Élményparkot, valamint az új uszodakomplexumot. Örömtelinelik nevezte, hogy tovább erősödött a helyi gazdaság, 2,6 százalékra csökkent a munkanélküliség aránya és számos gazdaságfejlesztési beruházás zajlott, köztük a Rheinmetall, a Flex, az AVL, a Bosch, a Europtec vagy a Science Park megvalósítása.

A fejlődő és erősödő Zalaegerszeg eredményei „egy csapat, egy közösség, egy város” közös sikerei, mert a városban olyan lokálpatrióta összefogás született, amelyben mindenki tenni akar Zalaegerszegért, a jövőért – ismertette. A koronavírus világjárványát, a szomszédban dúló háborút, a gazdasági problémákat említve a polgármester úgy értékelte, hogy „felborultak a mindennapok, kiszámíthatatlanná vált a jövő, de a bizonytalanságban mindig felértékelődik a bizonyosság, a változásban a változatlanosság, a rendetlenségben a rend utáni vágy”.

Vigh László, a térség országgyűlési képviselője (Fidesz) egyebek mellett azt hangsúlyozta, hogy Zalaegerszeg elmúlt évtizede – hasonlóan Zala megyéhez és Magyarországhoz – sikertörténet. Ezt a munkát, fejlődést folytatják tovább, amihez az európai uniós pénzekre is szükség van – közölte.

Rétvári Bence: Az a cél, hogy mindenki biztonságban legyen Magyarországon

Átadták a mintegy 650 millió forintból épült légimentő-bázist Szekszárdon decemberben. Rétvári Bence, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke az eseményen azt mondta: az a cél, hogy mindenki biztonságban legyen Magyarországon, bárkinek bárhol van szüksége orvosi segítségre, 15 percen belül odaérjen hozzá a mentőautó vagy a mentőhelikopter.

Ezért fejlesztettük a magyar légimentést, ezért épült ez a bázis is, amely 1350 négyzetkilométerrel növeli az országnak a légimentők számára elérhető részét – tette hozzá **Rétvári Bence**.

Az államtitkár felidézte, Magyarország korábban „nem állt a saját lábán” a légimentés terén, a mentőhelikoptereket külföldi cégtől bérelték.

A rendszer azonban néhány évvel ezelőtt átalakult: a rendőrség és az Országos Mentőszolgálat együttműködésében magyar tu-

lajdonú mentőhelikopterekkel, magyar háttérrel és mentésirányítással hét bázisról kilenc, a mentőautónál nagyobb felszereltségű helikopterrel segítik a bajbajutottakat – mutatott rá.

Rétvári Bence kitért arra is, hogy a mentés eredményessége érdekében duplájára növelték a mentőszolgálat költségvetését, és a visszajelzések azt mutatják, hogy „a mentőszolgálat az egészségügy nagyon jól működő része”.

Csató Gábor, az Országos Mentőszolgálat főigazgatója az új légimentőbázis építését a mostanáig Pécs-Pogányban működő bázis kiváltásával, északabbra helyezéssel, az ellátási terület növekedésének igényével indokolta.

A légimentők 2021-ben mintegy 3200 esetben segítettek bajbajutottaknak, Pécs-Pogányról indulva idén 500 ember mentésében vettek részt – közölte.

A főigazgató szólt arról, hogy a

Rétvári Bence, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke és Csató Gábor, az Országos Mentőszolgálat főigazgatója a mintegy 650 millió forintból épült szekszárdi légimentőbázis avatásán 2022. december 20-án. (Fotó: MTI / Kiss Dániel)

tervek szerint néhány hónapon belül átadják a megújult légimentőbázist Miskolcon, amely kulturáltabb körülményeket biztosít az ott dolgozóknak.

Csató Gábor kitért rá, a hét magyarországi légibázis alapvetően lefedi az országot, ugyanakkor folyamatosan vizsgálják, szükség-e a kapacitás növelésére.

„Tervben van egy Pápa környéki légimentőbázis létesítése, ez új helikopter vásárlásával is jár” – fogalmazott.

A főigazgató a mentőhelikopterek állapotáról azt mondta, hogy azokat az állam két évvel ezelőtt vásárolta Norvégiából, jelenleg a biztonságos mentés minden feltételnek megfelelnek.

Kavicsfogó álteknős „témahetet” tartottak Veszprémben

Kavicsfogó álteknős „témahetet” tartottak december közepén a Jeruzsálemhegyen, Veszprém egyik városrészében – számolt be a rendezvénysorozatról **Halmay Gábor**, a KDNP megyei szervezője, veszprémi önkormányzati képviselője közösségi oldalán.

„Civil összefogással, a lakosok, a Szent Margit Óvoda és a Honismereti Egyesület részvételével, a Pro Veszprém Kft koordinálásával egy 2D-3D street art köztéri műalkotást avattunk fel a Harmat utca és a Dózsa György

utca sarkán. Gyulai Attila festőművésznek már nem az első munkája, amely a városban látható, ez a legújabb egy különleges technikával készült alkotás, amely azt a pillanatot örökíti meg, amikor Laczkó Dezső a jeruzsálemhegyi kőbányában megtalálja a triász kori leletet. A tervek szerint a téli időszak után a tér további rendezése is megtörténhet” – „tudósított” Halmay Gábor.

A határvadászok az Európai Unió egyik „leginkább támadott” határszakaszát védik

Rétvári Bence, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke december végén a hercegszántói határvédelmi bázison arról beszélt: azon a határszakaszon 2022-ben több mint 263 ezer illegális határátlépési-kísérlet történt. Elmondható, hogy akik itt szolgálnak, az Európai Unió egyik „leginkább támadott” határszakaszát védik – fűzte hozzá.

Jelezte: az illegális határátlépési kísérletek száma 2020-ban 46 ezer, 2021-ben 122 ezer volt.

A migránsok egyre agresszívebbek, tavaly 15 rendőr és 29 honvéd sérült meg támadásaik következté-

ben – mondta Rétvári Bence.

A magyarországi büntetés-végrehajtási intézetekben minden kilencedik büntetését töltő, vagy ügye elbírálását váró fogvatartott embercsempész, amit 2500 ember, 73 ország polgárát jelenti – mutatott rá. Megjegyezte, ellátásuk 3 milliárd forintba, a határőrizet 650 milliárd forintba került az elmúlt években. Utóbbi 98,5 százalékban a magyar adófizetők fizették, pedig Magyarország egész Európa biztonságát védi – hangzott Rétvári Bence.

Az államtitkár úgy vélte, hosszú távon arra kell berendezkedni, hogy

bűnszervezetek segítségével, akár felfegyverkezve további ezrek, tízezrek, százezrek akarnak majd átjönni a déli határon, így a későbbiekben is szükség lesz a határ védelmére, az illegális migrációval szembeni fellépésre, ezzel összefüggésben a mintegy ezertagú határvadászszerep munkájára.

Brüsszelben pedig nem megállítani, hanem szervezni akarják a migrációt, ezért vannak nehéz helyzetben az olyan országok, mint Magyarország, amely a külső határt meg akarja védeni – mondta. Szerinte Brüsszel sokszor nem segíti, hanem akadályozza a határvédelmet.

Méltó helyre került a maroslelei harang

December végén a Maroslele–Kiszombor Református Egyházközség maroslelei imaházánál átadásra került a volt református iskola harangja – írta közösségi oldalán **Drimba Tibor**, a KDNP maroslelei szervezetének elnöke, a település polgármestere.

„Örömmel adott engedélyt az átadására az önkormányzati épületről testületünk, így méltó helyre került a harang. Az ünnepségen elmondtam, hogy A pont és B pont között rögös, göröngyös az út, de ilyen és hasonló örömteli események feledtetik a nehézségeket. Az elmúlt 3 évem egyik meghatározó pillanata ez számomra! Református és római katolikus egyformán adakozott a településen, úgy ahogyan Lázár János miniszter úr és Novák Katalin köztársasági elnök asszony is. Minden hasonló kezdeményezést támogatni fogok a KDNP maroslelei szervezet elnökeként, polgármesterként és magánszemélyként is, erősítve a keresztényi kulturális örökségünket!” – tudtuk meg Drimba Tibortól.

Egy korszak nekrológja

Duray Miklós halálát követően sorra jelentek meg a nyilvánosságban a barátok, harcostársak, kollégák visszaemlékezései. De ez esetben nemcsak egy neves politikusról van szó. A Duray névvel fémjelzett időszakot – ennyi évtized távlatából – nyugodtan nevezhetjük a magyar nemzetpolitika hőskorának is.

Ez a hőskor a közép-európai rendszerváltással indult és egészen 2010-ig tartott, amikor egyrészt megszűnt a Felvidéken az önálló magyar parlamenti érdekképviselés, másrészt létrejött egy újfajta anyaországi nemzetpolitika, amely a kisebbségjogi vonatkozású államközi viták helyett az erőteljesebb támogatáspolitikát és a közjogi nemzetegyesítést részesítette előnyben.

Duray Miklós ennek a húszéves, etnopolitikai konfliktusokkal terhelt időszaknak volt az egyik kulcsfigurája. Azok persze, akik ismerik a politikai életművét (eredeti foglalkozása egyébként geológus volt), tudják azt is, hogy pályafutása jóval túlmutatott ezen a két évtizeden. Már 18 éves korában bekapcsolódott a csehszlovákiai magyar közéletbe, részt vett a prágai tavasz eseményeiben, tíz évvel később megalapította a magyar iskolákért küzdő Csehszlovákiai Magyar Kisebbség Jogvédő Bizottságát, a nyolcvanas években pedig a kommunista államhatalom üldözöttjeként – összesen 470 napot töltött fogságban ítélet nélkül – nemzetközi hírnevet szerzett magának, olyan nevek támogatását élvezve, mint Arthur Miller vagy Kurt Vonnegut.

A szélesebb közvélemény számára azonban Duray Miklós a független Szlovákia parlamenti képviselőjeként, illetve az Együttélés politikai mozgalom vezetőjeként vált ismertté. Ez volt az az időszak, amikor a szomszédos országokban a kommunizmus implicit magyarellenességét felváltotta a nyílt hungarofóbia, egyrészt afféle nemzeti minimumként, másrészt – főleg a nyílt kisebbségellenes szerveződések (Vatra Romaneasca, Nagy-Románia Párt, Román Nemzeti Egységpárt, Szlovák Nemzeti Párt, stb.) részéről – extrém, nyíltan fenyegető formában is. Ezzel párhuzamosan az elszakított magyar közösségek aktív önszerveződése is megkezdődött, a politikai és civil érdekképviseléttől az anyanyelvű médiáig, valamint az anyaországi kapcsos-

lattartásnak és támogatásnak is kialakultak a maguk intézményes csatornái. Az egyszerre két fronton, többségi és kisebbségi részről zajló önépítkezés gyakorlatilag hidegháborús feszültséget teremtett a Kárpát-medencében, amit csak ideiglenesen enyhített a kisebbségi magyar pártok (külső nagyhatalmi elvárások nyomán történő) időnkénti kormányba emelése.

Duray Miklós politikusként és jogvédőként ebben a feszültségekkel teli közegben tudott igazán kiteljesedni, azonban a rá ragasztott jelzőkkel ellentétben nem volt sem radikális, sem szélsőséges, s ez az általában vele együtt emlegetett Tőkés Lászlóra is érvényes. Csupán arról van szó, hogy mindketten a kisebbségjogi törekvéseknek azt a minimumát képviselték – méghozzá régtől létező nyugat-európai minták alapján –, amelyeket elengedhetlenül szükségesnek láttak a nemzetrészek demográfiai és identitásbeli megmaradásához. Felvidéki vonatkozásban olyan igényekre kell itt gondolnunk, mint a Benes-dekrétumok eltörlése, az önálló magyar egyetem létrehozása, a kisebbségi nyelvtörvény megalkotása, a magyarlakta területek infrastruktúrájának fejlesztése, valamint az

észak-déli irányú területi felosztás helyett egy magyar többségű megye létrehozása. (Ezek közül végül csak a saját egyetem valósult meg.) E törekvések – ellentétben a szlovák nacionalista politika olyan mementóival, mint a nyelvtörvény, az állampolgársági törvény vagy a Benes-dekrétumok parlamenti megerősítése – a legnagyobb rosszindulattal sem nevezhetők túlzónak vagy szélsőségesnek, s különösen igaz ez a Duray Miklós nevéhez köthető, a jogegyenlőség eszméjén és a multikulturális szemléleten alapuló társnemzeti koncepcióra. Ráadásul a felvidéki magyar pártok, erdélyi társaiktól eltérően, az általános önkormányzati jogokra, és nem az etnikai autonómiára helyezték a hangsúlyt. A kétezres évek elején maga Duray jelentette be egy szlovák tévécsatornában, hogy a Magyar Koalíció Pártjának nincsenek autonómiateremtő törekvései.

Mindezek ellenére Duray Miklós és az általa vezetett Együttélés hosszú évekig a vörös posztó szerepét játszotta a szlovák közéletben. Ez valószínűleg a szlovák nacionalista elit Trianon-főbiájára és tárgyasításai kényszerére volt visszavezethető: Duray személylén – politikai elvszerűsége és

a magyarországi politikusokkal ápolt jó viszonya miatt – kiválóan lehetett demonstrálni a felvidéki magyarság irredentizmusára vonatkozó rágalmakat. A negatív szerepkör azonban nemcsak a szlovák, hanem a magyarországi közéletben is megtalálta, természetesen a hazai baloldal részéről. Igaz, Duray ez utóbbi kiváltságáért meg is dolgozott, s itt nem csak a 2002-es Kossuth téri kiállásra vagy a Gyurcsány Ferencsel lefolytatott 2004-es tévévitára kell gondolnunk; 1994-ben, amikor a külhoni magyar vezetők (politikailag amúgy érthető módon) egymás után deklarálták együttműködési hajlandóságukat az új budapesti kormánnyal, ő volt az egyetlen, aki nyíltan megdöbbenését fejezte ki a választók döntése miatt. Ezeknek a jellegzetesen értelmiségi, a politikában szokatlanul őszinte megnyilvánulásoknak köszönhető, hogy mikor a felvidéki magyar pártok rákényszerültek a fúzióra, már a simulékonyabb, a szlovákok felé gesztusokat tevő Bugár Béla volt a legnépszerűbb ottani magyar politikus. Ennek ellenére Duray a későbbiekben is megőrizte a szellemi vezető szerepét, s itt ismét párhuzamot vonhatunk Tőkés Lászlóval, aki pedig

az elnyűhetetlen RMDSZ-elnök, Markó Béla mellett töltötte be ugyanezt a státust.

A Magyar Koalíció Pártja 2009-es kettészakadása, majd parlamenti kiesése következtében 2010-ben Duray Miklós is távozott a szlovák nagypolitikából. Ebben az évben egyúttal a már említett nemzetpolitikai hőskorszak is lezárult. A szlovák parlamentben immár egy kettős identitású párt látta el a magyarok érdekképviseletét, de ami ennél is inkább meghatározta a félmillió nemzeti közösség helyzetét, hogy a második Orbán-kormány stratégiai szövetséget kínált Ficóéknak, miközben a nemzetpolitikát kivonta a külpolitika hatásköréből, a magyar–magyar kapcsolatok közé utalva az ezzel kapcsolatos ügyeket.

Ennek eredményeként a szlovák elit magyarokkal szembeni gyanakvásai enyhültek (a választási kampányokból például eltűntek a hungarofób üzenetek), sőt egyre több szlovák politikus nevezte példaképének Budapestet. A nyelvtörvényt, bár érvényben maradt, a hatóságok a gyakorlatban nem érvényesítették, vagy legalábbis nem hallunk erről szóló híreket. Ugyanakkor a többségi elnyomó politika jelzése magyar oldalról a kisebbségjogi törekvések befagyaszttását eredményezte, s nagyjából ez a trend figyelhető meg a többi utódállamban is. A nemzetrészek önépítkezése jelenleg az anyaországi támogatáspolitikai keretében zajlik, maga a nemzetegyesítés pedig közjogilag az állampolgárság 2010-es kiterjesztésével vált teljessé.

A Kutyaszorító szerzője, a cseh-szlovák kommunisták börtönét megjárt jogvédő politikus az utóbbi években pontosan azt tette, ami a magyar nemzetpolitikának ebben az új szakaszában elvárható volt: az aktív küzdelmekről visszavonulva, egyetemeken és különféle előadásokon adta át tapasztalatait az újabb generációknak. Duray Miklós személyes politikai örökségét – a nemzeti érdek elsőségét, a stratégiai távlatokban való gondolkodást, a jogérzékenységet és az elvűséget – azonban a jövő magyar politikusainak is érdemes ápolnia, mert az etnikai béke a Kárpát-medencében törekény jelenség, és könnyen adódhatnak újra olyan helyzetek, amikor csak és kizárólag ezeknek az erényeknek a felvállalása jelenthet megoldást.

■ Kovács Erik

Kerkai Jenő, a szociális igazságosság és a kereszténydemokrácia szószólója

Kerkai Jenő korában az egyházi személyek politikai szerepvállalása nem ment ritkaságszámba, hiszen a püspökök tagjai voltak a felsőháznak, számos pap (például Közi Horváth József) pedig parlamenti képviselőként tevékenykedett. A Tanácsköztársaság után Prohászka Ottokár püspök és Bangha Béla jezsuita jelentős

szerepet játszottak a keresztény nemzeti politikai tábor megszerzésében és ideológiai támogatásában, noha később mindketten csalódtak, és hátrébb léptek a napi politikától.

Kerkai igyekezett távol tartani a KALOT-ot a pártoktól, mert úgy gondolta, hogy a mozgalom növekedésével majd a parasztság

kitermel magából olyan vezetőket, akik a politika terén is képviselni tudják az érdekeiket. A szervezet erősödésével azonban a nagypolitika világa felfigyelt rájuk. A legszorosabb kapcsolat Teleki Pál miniszterelnökkel alakult ki, aki teljesen egyetértett a KALOT törekvéseivel, és jelentős anyagi támogatást adott neki. ►►

In memoriam Benedictus PP. XVI

Az okos emberek képesek részleteiben átlátni és bemutatni a számukra fontos ügyeket. A bölcs emberek – akik gyakran, de nem mindig az okosakból lesznek – röviden is képesek megtenni ugyanezt.

Joseph Aloisius Ratzinger (1927–2022), azaz XVI. Benedek pápa kétségkívül okos ember volt. Fő műve (66 könyv és számtalan tanulmány közül kiemelve), *A Názáreti Jézus*-sorozat véleményem szerint nemcsak a jelenkor, de az egész egyháztörténelem fontos és maradandó dokumentuma, miközben mélyen személyes is. (Pápa korábban még nem írt könyvet Jézusról, XVI. Benedek viszont minden szabadidejét erre fordította). Az emeritus pápa utolsó szavai pedig („*Uram, szeretlek!*”), mintegy egész élete és pápasága megkoronázásaként arról tanúskodnak, hogy bölcs ember is volt. Ez a két szó ugyanis a keresztény élet kvintesszenciája.

XVI. Benedek *Az én lelki testamentumom* címmel hátrahagyott teológiai végrendeletét a halála napján tették közzé a Vatikán honlapján több nyelven is. Ebben a rövid és teljességgel személyes írásában Benedek pápa hálát ad a

Teremtő Istennek a hit szépségéért; *hálát ad* mindenért és mindenkiért (családtagjaiért és szülőföldjéért, a bajor Alpokért; második otthonáért, Rómáért; tanáraiért, kollégáiért és diákjaiért), hogy újból és újból megtapasztalhatta ezt a szépséget. A mai nemzetietlen korban figyelemre méltó, hogy honfitársait külön is megszólítja, félti és bátorítja, majd ezt a kört ágítja tovább az egyetemes egyházra.

Így hálát adni szerintem csak az tud, akinek a szíve közel van Istenhez, az ő békéjéhez. Benedek pápa azonban nemcsak hálát ad, de bocsánatot is kér mindazoktól, akikkel bármilyen módon méltánytalanul bánt. Ezzel akaratlanul is arra tanít minket, hogy a *kiengesztelődés lelkülete* a keresztény hit másik kulcsfontosságú összetevője a hálaadás mellett. Hittársainak az emeritus pápa „csak” azt ajánlja, amit ő maga személyesen is többször megtapasztalt hosszú élete során: „*maradjatok meg szilárdan hitetekben! Ne hagyjátok megzavarni magatokat!*”

Mert az okos emberek néha hajlamosak túlkomplikálni a dolgokat. Ahogy Benedek pápa írja: „*láttam, miként omlottak össze a hittel szemben az összeomolhatatlannak tűnő tudományos tézisek, amelyekről kiderült, hogy egyszerű hipotézisek*”. Az egymást követő liberális, egzisztencialista és marxista teológusgenerációk eltökélt munkájából is végső soron mindig ugyanaz került a felszínre: maga a hit értelme, vagyis hogy „*Jézus Krisztus valóban az út, az igazság és az élet, és az egyház minden elégtelenségével, valóban az ő teste*”. Írja ezt a 20-21. század egyik legnagyobb teológusa!

Végső soron mi is „csak” ugyanazt kívánhatjuk temetésének napján, amit a Bölcs Benedek pápa is kér alázatosan magának lelki végrendeletében: hogy minden bűnével és hiányosságával együtt fogadja be őt az Úr örök hajlékába. Hitem szerint már most ott imádkozik értünk, a még úton lévő, esendő Egyházért, amelynek földi élete során oly megbízható iránytűje volt.

■ Hojdák Gergely

▶ A kormányfő szövetségest talált a mozgalomban az erősödő németbarát és nyilas szélsőjobboldali agitációval szemben, amely egyre kiterjedtebbé vált a nehéz szociális helyzetben lévő vidéki néptömegek között is.

Valóban, ahol a KALOT erős volt, ott nem rúgtak labdába a Volksbund vagy a nyilaskeresztes párt aktivistái. A világháború kitörése után a magyar állam egyre inkább militarizálni igyekezett az ifjúságot is, a KALOT léte is veszélybe került. Az egyesület vezetői ekkor úgy látták, hogy a túlélés érdekében előre kell menekülniük, 1941 októberében ezért megállapodtak, hogy népfőiskoláik részt vesznek a Levente Egyesületek képzésében. E modus vivendi révén tovább működhetett a KALOT, s erkölcsi, vallásos és kulturális képzéseit a leventemozgalom tagjaira is kiterjesztették. A háború után viszont e megállapodás a KALOT elleni vádak egyik forrásává vált, és a kommunista sajtó a mozgalmat fasiszta szervezetnek bélyegezte.

Kerkai Jenőnek fontos szerepe volt a magyarországi kereszténydemokrata politika megszületésében. Még innsbrucki tanulmányai idején alaposan megismerte a német jezsuiták szociológiai műhelyét, személyesen találkozott Oswald von Nell-Breuninggal is, kora egyik legjelentősebb tudósával. Ezek a jezsuiták szerepet játszottak a *Quadragesimo Anno* enciklika előkészítésében és a kereszténydemokrata gondolat megszületésében. Oswald von Nell-Breuning, akit a náci üldöztek, a háború után a nyugat-német szociális piacgazdaság egyik fő teoretikusa lett. (Erről bővebben lásd Zachar Péter Krisztián elő-

dását.) A negyvenes évek elején viszont a kereszténydemokrácia gondolata újdonságnak számított, olyannyira, hogy akkor még a magyar püspöki kar sem egyértelműen támogatta. XII. Piusz pápa 1944-es megnyilatkozásai viszont már ebbe az irányba mutattak, Kerkai pedig már jó ideje ebben a szellemiségben gondolkodott.

1943 augusztusában Apor Vilmos győri püspök titkos tanácskozára hívta a katolikus szociális mozgalmak vezetőit. Itt világosan felismerték, hogy a háborút Németország el fogja veszíteni, ezért elkezdtek gondolkodni azon, hogy a háború után mi lehet majd a kibontakozás útja, és egy kereszténydemokrata párt létrehozását is felvetették. Megalapították a Katolikus Szociális Népmozgalmat, amelynek Kerkai Jenő lett az ügyvezetője, Kovrig Béla professzor pedig alapos társadalmi programot dolgozott ki. A Katolikus Szociális Népmozgalmából nőtt ki 1944-ben a Keresztény Demokrata Néppárt. Kerkai Jenő és rendtársa, Nagy Töhötöm járt közben Serédi Jusztinián hercegprímásnál, hogy a püspöki kar támogassa a pártalakítást. Az októberi nyilas puccs után a párt vezetői illegálisba kényszerültek, többeket letartóztattak. Kerkai maga Érden, a népfőiskola pincéjében bujkált, majd a frontvonalon átszökve Debrecenbe ment, ahol az új magyar kormánytól a KALOT és a KDNP működési engedélyéért járt közbe. Nagy Töhötöm Miskolc felé indult, ő az orosz parancsnokságnál próbálta ugyanezt elérni.

A KALOT újraindulására valóban megkapták az engedélyt, a KDNP létrejötte viszont körül-

ményesebb volt. Az egyre inkább kommunista befolyás alá kerülő hatóságok okvetlenkedései miatt az 1945. novemberi választásokon nem is indulhattak még önállóan, csak a kisgazdapárttal együttműködve. Kerkai szürke eminenciásként meghatározó szerepet játszott a párt kezdeti formálódásában és vezetői kiválasztásában.

Dr. Varga László emlékiratai (*Kérem a vádlott felmentését!*) világosan mutatják: Kerkai keze volt abban, hogy Barankovics István lett a párt elnöke, leváltva gróf Pálffy Józsefet, vagy hogy a párt neve Demokrata Néppárt (DNP) lett, elhagyva a „keresztény” jelzöt. Az 1945-ös kontextusban ugyanis a „keresztény” jelző teherterhelé vált. Egyrészt mert a nyilas uralom alatt antiszemita melléklöngét kapott, mert a „nem zsidó” szinonimája lett, másrészt a DNP körüli politikusok jó része a Horthy-korszakot is kritikus szemmel nézte, maga Kerkai is többször használta az „álkeresztény” jelzöt a háború előtti keresztény nemzeti kurzus minősítésére. Természetesen nem az egész megelőző korszakot utasították el, mint a kommunisták, de számos tekintetben kritikusan viszonyultak hozzá.

A Demokrata Néppárt születésében egy másik jezsuitának, Jánosi Józsefnek is fontos szerepet jutott, ő a fiatal párt ideológiai tanácsadója lett. Ő dolgozta ki az ún. modus vivendi elméletet is, mely az állam és egyház viszonyát volt hivatott rendezni. Jánosi úgy ítélte meg, hogy a szovjet megszállás még évtizedekig fog tartani, ezért szükségesnek látta, hogy valamiféle megegyezés szülessen az állammal, anélkül, hogy az egyház a legfontosabb elveiből engedne. Bizonyos kompromisszumok vállalását viszont elkerülhetetlennek látta, számot vetve azzal, hogy a másik fél sokkal erősebb, hiszen a Szovjetunió által megszállt ország vagyunk. Mindszenty József hercegprímás helyzetértékelése egészen más volt. Ő úgy látta, közeleg a harmadik világháború, a szovjet meg-

szállás csak néhány hónapig fog tartani, ezért bátran lehet és kell is vállalni a konfrontációt az egyre inkább a kommunisták uralma alá kerülő állammal. Ebben és több más aktuálpolitikai kérdésben komoly konfliktus alakult ki Jánosi, Kerkai, Nagy Töhötöm jezsuiták, a DNP vezetői, valamint Mindszenty között. A hercegprímás a jezsuita tartományfőnöknél követelte a három jezsuita visszavonulását, és Rómában is feljelentette őket. A provinciális tényleg kivonta rendtársait a forgalomból, legalábbis elhelyezte őket a fővárosból. Nagy Töhötöm Argentínába, Jánosi József Nagykapornakra, Kerkai Kaposvárra került. A hercegprímás és a DNP viszonya azonban továbbra is feszült maradt. Mindszenty József és Barankovics István kölcsönösen bizalmatlan voltak egymással. Az 1947-es választásokon a primás neheztelése miatt a DNP nem is indított jelölteket az esztergomi főegyházmegye területén. Ezeket a konfliktusokat a magyar egyház és a demokrácia szempontjából tragikusnak tekinthetjük.

Noha a KALOT-ot 1946-ban Rajk László feloszlatta, a mozgalom különböző neveken és formákban azért tovább működött. Az egykori KALOT-tagok részt vettek a Demokrata Néppárt munkájában is. Az 1947. szeptemberi parlamenti választások után a DNP frakciójának igen jelentős csoportja volt KALOT-osokból állt. A választásokon a DNP a második legnagyobb párt lett, és valószínűleg a legtöbb érvényes szavazatot ők kapták, ha tekintetbe vesszük a kommunisták ún. kékcédulás csalását. E választáson, de az 1945-ös voksoláson is, mely az FKGP sikerét hozta, a KALOT tagjainak igen nagy szerepe volt, hiszen a fénykorában félmilliónál is nagyobb mozgalom tagjai mind szavazóként, mind agitátorként főképp e pártokat támogatták. A DNP 1947-es sikerében különösen is kivették a részüket, hiszen a pártnak a kampányra gyakorlatilag semmilyen anyagi forrása nem volt, de önkéntesek sokasága segítette a munkájukat. Ahogy Takáts Ágoston emlékezik: „Kerkai Atya legbelsőbb munkatársai a KALOT-nál – Meggyesi Sándor, Dr. Farkas György, Babóthy Ferenc és Ugrin József – páronként végigjárták a fél-fél országot, két hétig nem volt se éjjelük, se nap-

paluk, felkeresték a volt KALOT-csoportok vezetőit és felvilágosították őket, hogy a Barankovics-párt fogja képviselni a Parlamentben a KALOT négyes programját.” (Erről a kérdéskörrel bővebben lásd Kerkai-konferenciánk kerekasztal-beszélgetését.) A mozgalom tehát meghatározó tömegbázisa volt a '45 utáni kereszténydemokrata politikának. Nem véletlen mondta egy alkalommal Rákosi Mátyas Barankovics Istvánnak: „Mindszenty kellemetlen, Kerkai veszélyes”. Mint ilyenre tekintettek és tartóztatták le 1949-ben, majd 10 év börtön után élete végéig szoros ellenőrzés alatt tartották Kerkai Jenőt.

Az állambiztonsági szolgálat nagy figyelemmel követte a betiltott polgári pártok egykori tagjait, beépített emberei lévén felgöngyölte a történetüket is. A jelentések szerint a DNP-t a jezsuiták irányították, pénzzel és KALOT-os emberekkel segítették. Vannak túlzások ebben az értékelésben, de Szakolczai György méltán írja Kerkai Jenőről, hogy a kereszténydemokrácia történetének ismertetéséből nem szabad kihagyni a nevét, mert „nélküle a DNP soha létre nem jött volna, és azt sem, hogy hosszú és nagyon kegyetlen börtönbüntetéssel kellett fizetnie munkájának sikereiért.”

Ezek után szeretnék kiemelni néhány tanulságot napjainkra vonatkozóan. Az egyik, hogy Kerkai Jenő politikai szerepvállalásának háttérben meghatározó volt a szociális igazságsággra való törekvés. A politikában nem célt látott, hanem eszközt a korábnál igazságosabb, demokratikusabb és keresztényibb társadalom felé. Mindazonáltal a II. vatikáni zsinat után már nem tudjuk elképzelni, hogy egy szerzetes pap ilyen szinten szerepet játsszon egy politikai párt születésében és szervezésében. Ez a világi keresztények feladata, nem a papoké. Ki kell emelni Kerkai párbeszédre való nyitottságát és készségét is. Noha elítélte mind a náci, mind a bolsevik ideológiát, mégis kész volt tárgyalni nyilasokkal és kommunistákkal egyaránt.

A magyar kereszténydemokrácia születésekor a mozgalomnak komoly lelki és szellemi háttere volt (Kerkai és Jánosi József jezsuiták, Kovrig Béla, Bálint Sándor stb.). A kereszténydemokráciát a lelkiesség és a gondolat mélysége nélkül a kiüresedés veszélyezteti, a legszebb jelszavak is pusztá frázisokká válhatnak. A negyvenes évek második felében kereszténydemokráciának a KALOT, az EMSZO és más szervezetek, valamint a magyar nép vallásossága révén jelentős tömegbázisa volt. Napjainkban az öntudatos keresztények aránya egyre kisebb Magyarországon, de egész Európában is. Az elmúlt évtizedben az egyház nagyon jelentős anyagi támogatást kapott az államtól, talán Mária Terézia óta ennyi templom nem épült, nem újult meg az egész Kárpát-medencében, mint napjainkban. Ugyanakkor érdemes volna komolyan reflektálni arra, hogy vajon az élő hit és az egyházi közösségek vitalitása hogyan alakul? Az iskolai hitoktatás mennyire váltotta be a reményeket? Az egyházi intézményrendszer jelentős bővülésével mennyire tudunk több embert megszólítani és a keresztény hit felé segíteni? Hogyan áll a vallásosság a fiatalok körében? Püspökeink, papjaink energiájának mekkora része fordul a kőből épült egyház építésére, és mennyi jut az élő kövekre, az embereket megszólítani tudó lelkipásztorkodásra? Azt hiszem, Magyarországon hosszabb távon az egyház és a kereszténydemokrácia jövőjét is az élő kövek határozzák meg.

■ **Koronkai Zoltán SJ**

A cikk folytatásáért látogasson el a kdn.hu oldalra!

Szijjártó Péter külgügyminiszter volt a Kerkai Jenő Est első vendége

választ a megjelent érdeklődők: mit jelent Szijjártó Péternek 2023-ban a kereszténydemokrácia? Lehet-e a mai fiatalok számára is vonzó ez a politikai irányzat? A feszített munkatempó mellett mennyi ideje jut a külgügyminiszternek a családjára vagy a magánéletére?

A beszélgetés, illetve a kérdések na-

A Magyar Kereszténydemokrata Szövetség (MKDSZ) új, fiataloknak szóló közéleti rendezvénysorozatot indított Kerkai Jenő Est néven. A fiatalok lánglelkű apostolához, a KALOT alapítójához hasonlóan szeretnénk megszólítani a mai fiatalokat, ráirányítva figyelmüket a legfontosabb közéleti kérdésekre. Az első rendezvény meghívott vendége Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, háziasszonya Földi-Kovács Andrea újságíró, televíziós személyiség volt. Nagy örömminkre a sorozat rögtön telt házzal indult, az első alkalom mintegy 150 vidéki és fővárosi fiatalot vonzott. Képviseltették magukat az IKSZ és a Fidelitas tagjai, és rajtuk kívül számos egyéni jelentkező is volt. Sajnos a terem befogadókapacitása miatt egy idő után le kellett zárni a regisztrációt, de a jelentkezők meghívást kapnak a következő rendezvényekre is.

A beszélgetés a résztvevők előzetesen feltett kérdései mentén haladt, így többek közt a következőkre kaphattak

nagyobb része persze a jelenlegi világpolitikai helyzetet érintette: lezárulhat-e 2023-ban az orosz-ukrán konfliktus, és ha igen, ki „nyer”? Eszkálálódhat-e NATO-orosz konfliktussá, azaz világháborúvá? Hogy érinti mindez az ukrán-magyar viszonyt és a kárpátaljai magyar kisebbség jogait? Meg fogjuk-e idén kapni az „EU-s pénzeket”? Milyen légkörben zajlanak a brüsszeli tárgyalások? Mi az igazság a gáztárolók töltöttségéről?

Az egyórás beszélgetés alatt ilyen és hasonló kérdésekre kaphattunk választ a külgügyminiszter úr védjegyévé vált pörgős, dinamikus stílusban. Az est második részében pedig a Mississippi zenekar előadását hallhattuk, és lehetőség nyílt a kötetlen beszélgetésre egy szendvicsvacsora mellett. Az eseményről készült nyilvános összefoglalók az MKDSZ internetes felületein (honlap, Facebook) megtalálhatók. Köszönjük mindenkinek a részvételt, bízunk a folytatásban!

Ünnepélyes keretek között adták át a 2022-es Barankovics Emlékérem kitüntetésekét

Fotó: Miniszterelnökség / Botár Gergely

2022. december 10-én tartotta a KDNP Országos Választmánya az évet lezáró adventi ülést, amelyet Latorcai János, az Országos Választmány elnöke nyitott meg. Balog Zoltán igehirdetése után Navracscics Tibor területfejlesztési miniszter és Semjén Zsolt KDNP-elnök aktuálpolitikai helyzetértékelését

hallgatták meg a küldöttek.

A korábbi évek gyakorlatának megfelelően a Nagyválasztmány ülésén került sor a Barankovics Emlékérmek átadására, amellyel azok munkáját ismeri el a KDNP és a Barankovics István Alapítvány Kuratóriuma, akik életüket a keresztény értékek védelmének és a magyarság megmaradásá-

nak szentelték.

Emlékéremmel tüntették ki a keresztény szellemiség megerősítése érdekében végzett tevékenységéért Hans-Friedrich Freiherr von Solemacher urat (*bal oldali képünkön balra*), aki 16 éven keresztül volt a Hanns Seidel Alapítvány magyarországi regionális irodájának vezetője.

A Barankovics Emlékérem magyar kitüntetettje idén Firtl Mátyás korábbi országgyűlési képviselő (*jobb oldali képünkön balra*), akinek aktív politikusi tevékenysége és közéleti szerepvállalása a KDNP felkérésére a rendszerváltáskor indult.

A kitüntetésekét Semjén Zsolt, a KDNP elnöke adta át.

Firtl Mátyás: „Az az elismerés a legértékesebb, amit attól közösségtől kapunk, amelyért dolgoztunk”

Firtl Mátyás nyugdíjasként várja az ünnepeket és a családdal közös programokat, de ha hívják, szívesen segít a közösségnek.

Szabadidejében a szőlővel és a kerttel foglalkozik, vagy legkisebb unokájával, a kis Mátyás Maximmal szervez közös programot, de időről időre akad közéleti teendője is Sopron és környéke korábbi országgyűlési képviselőjének – írja a Kisalföld.hu.

A Barankovics Emlékérem átadásakor elhangzott méltatás szerint Firtl Mátyás hazánk fejlődésének előmozdításáért, a keresztény szellemiség és a kereszténydemokrácia megerősítéséért végzett munkásságáért kapta a díjat.

„Nagyon meglepett az elismerés. Az országos választmány elnökségi tagjaként kint ültem a pulpitusnál és éppen az előző díjazottat figyeltem, amikor meghallottam a nevemet. Semjén Zsolt pártelnöktől vehettem át a kitüntetést; rendkívül jó érzés, hogy ilyen módon is elismerték a rendszerváltás óta végzett munkámat” – mondta Firtl Mátyás, akinek több mint három év-

tizedes, aktív politikusi pályája 1989-ben kereszténydemokrata felkérésre indult, azt megelőzően az Antenna Hungáriánál dolgozott.

„Furcsa érzések kavargtak bennem, hiszen egyre kevesebben maradtunk azok közül, akik aktívak voltak a rendszerváltás időszakában. Sokan végleg elmentek, mások távol kerültek a politikától. Mégis, jó volt felidézni a kezdeteket és az azt követő időszakot, a kópházi önkormányzati képviselőségtől a megyei közgyűlés alelnöki tisztségén át a parlamentig vezető utat. Az Országgyűlésben nyolc évig voltam az európai ügyek bizottságának, négy évig pedig a honvédelmi bizottságnak az alelnöke. Több más tisztség mellett 2006 és 2018 között a NATO-parlamentnek is tagja lehettem. Bejártam a világot, különleges helyekre jutottam el és igazán különleges emberekkel találkoztam, miközben nemzeti, európai és NATO-érdekeket képviseltem” – elevenítette fel aktív politikusi éveit.

Firtl Mátyás munkásságát helyben is elis-

merik, augusztusban Győr-Moson-Sopron Megye Díszpolgára Kék Szalag kitüntető címet vehetett át. Amikor a megyei önkormányzatban szociális területet felügyelő tisztségviselőként dolgozott, nagy hatással voltak rá az elesettek. Minden módon igyekezett segíteni rajtuk. A mostani díjjal járó pénzjutalmat is az Értelmileg Sérültek és Segítőik Győr-Moson-Sopron Megyei Egyesületének ajánlotta fel. Alelnökként meghatározó szerepe volt a régió- és területfejlesztésben, horvát nemzetiségüként támogatta a nemzetiségeket is kultúrájuk és hagyományaik ápolásában. Azt mondja, ez az elismerés azért kedves a szívének, mert attól a közösségtől kapta, amelyért évekig odaadóan dolgozott.

Bár önszántából ment nyugdíjba, a közösségi munkából ma sem vonja ki magát, utódát, Barcza Attila országgyűlési képviselőt két kampányában is segítette. A KDNP politikusként vannak kötelezettségei, de azt mondja, Kópházáról huzamosabb időre már nem tudnák kimozdítani.

Újra bővülni, fiatalodni kezdtek a KDNP-alapszervezetek

Régi hagyományunk, hogy advent havának egyik szombatján választmányi ülésen értékeljük a lassan mögöttünk hagyott esztendőt és felkészülünk az előttünk álló kihívásokra.

Egy évvel ezelőtt, az Országos Választmány ülésének megnyitáskor a közelgő országgyűlési választásokkal összefüggésben arra hívtam fel a figyelmüket, hogy a választópolgárok országos politikai munkánkat legtöbbször helyben, saját tapasztalataik alapján ítélik meg. Éppen ezért volt döntő jelentősége annak, hogy helyi képviselőink, aktivistáink áldozatos munkájukkal a lehető legszelebb körben tájékoztatták környezetüket arról, hogy az óvoda-, az iskola-, a templomfelújításokhoz vagy egy helyi beruházás megvalósulásához milyen mértékben, mekkora összeggel járult hozzá a kormány.

Ez az áldozatos munka meghozta a sikert!

Megvédtük eredményeinket, a kereszténydemokrata elvi alapokon nyugvó családtámogatási rendszert, megőriztük a nemzet határokon átvéelő egységét és gátat vetettünk a nemzeteket és kultúrákat elnyelő európai szuperállam megvalósítása elé.

Hála és köszönet illet ezert mindenkit, aki a munkából kivette a részét!

A mai tanácskozásunknak a köszönet kinyilvánításán túl a tanulságok levonása is meghatározó feladata, melyet Semjén Zsolt pártelnök úr rövidesen részletesen meg fog tenni, de egy dologra magam is szeretném ráirányítani a figyelmüket.

A 2022-es választások talán legfontosabb tapasztalata, hogy a fővárosban nagyotmondással és internetes kardcsörtetéssel még a korábban nemzeti-konzervatív fellegvárnak számító budai kerületekben is győzni tudott az ellenzék, miközben a kistelepüléseken továbbra is elbuktak.

Az ellenzéki vezetők a vidéki emberek tudatlanságával magyarázzák kudarcukat, de ezzel valójában saját szűklátókörűségükről és a magyar társadalom döntő többsége iránti megvetésükről állítanak ki bizonyítványt. Szerencsénkre még most sem értették

meg, hogy a választópolgárokkal szoros kapcsolatot ápoló, jól működő helyi szervezetek nélkül nem lehet országos politikát csinálni.

E téren végre örömteli változások indultak el a Kereszténydemokrata Néppárt életében is, ugyanis az elmúlt évek tendenciája megfordulni látszik és újra bővülni, fiatalodni kezdtek alapszervezeteink. Szükségünk is lesz a régi harcostársak mellett erre a friss erőre, hiszen a szomszédunkban dúló háború és a brüsszeli szankciók okozta rendkívül kedvezőtlen helyzetben kell megvédenünk hazánkat és a magyar embereket.

Az inflációs nyomás, a tisztességtelenül visszatartott európai uniós források, a drasztikusan megrágult energiaköltségek, a kétszámjegyű hitelkamatok külön-külön is jelentős kihívást jelentenek, együttesen pedig fojtogatóan hatnak az országra.

A kormány teszi a dolgát: az infláció ellen árstoppokkal, az uniós források felszabadításáért törvény módosításokkal, az elszálló energiaárak ellen a rezsicsökkentés fenntartásával, a magas kamatok ellen pedig vállalkozói kamatstoppal küzd, de a világban zajló események hatásai – különösen a

szomszédunkban lassan egy éve tartó szörnyűséges háború – túlmutatnak cselekvőképességünk határain.

Rendkívül nehéz 2023-as év előtt állunk, mely próbára fogja tenni politikai közösségünk erejét. Az elmúlt 12 évben lényegében folyamatosan javuló gazdasági környezetben tudtunk dolgozni, az elért eredményeket bemutatni és azok hatásait eljuttatni az ország legtávolabbi szegletébe is.

Ahogy már említettem: templomokat, óvodákat, iskolákat, közösségi házakat, új termelőüzemeket, kereskedelmi és szolgáltató egységeket avattunk, most pedig azért kell dolgoznunk, hogy ezeket a romló gazdasági környezetben is fenn tudjuk tartani.

Ez új helyzet, amire fel kell készülnünk és tenni kell azért, hogy a romló kilátások ne hogy a lakosság várakozásait olyan irányba befolyásolják, amelynek következményei már visszafordíthatatlanok.

Egyszerre kell ugyanis az inflációt és szankciók hatásait mérsékelni, a rezsitámogatást fenntartani és megértetni a társadalommal azt is, hogy ennél többet jelenleg nem tudunk tenni.

Szemben a 2008-ban kormányzó pártokkal a Fidesz és a KDNP jelentős vidéki bázissal rendelkezik, melyekre kiemelt szerep fog hárulni a következő években. Nemcsak országosan, hanem helyben is cselekedni kell és nem szabad elengedni a válság következtében nehéz helyzetbe került emberek kezét. Vidéki szervezeteknek a települési önkormányzatokkal együttműködve e téren példát mutatva elől kell járnunk!

Ha ez sikerül, akkor egy év múlva, ugyanitt, már optimistábban tekinthetünk előre a 2024-es választásokra történő felkészülés során.

Ehhez kívánok mindenkinek eredményes tanácskozást, adventi megvilágosulást, s kérem, amikor a holnapi napon az adventi koszorún a bűnbánat liláját felváltja a remény és az öröm rózsaszín gyertyája, a Karácsonyra való felkészülésünk során elcsendesedve a krisztusi béke és kegyelem megszülessen a szívünkben és betöltse a lelkünket.

■ **Latorcai János**

A KDNP Országos

Választmányának elnöke a fenti beszéddel nyitotta meg a testület ülését 2022. december 10-én

Latorcai János a Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktora lett

Február 20-án a Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktori oklevelét vehette át az Országgyűlés alelnöke, Latorcai János az intézmény ünnepi szenátusi ülésén.

„Dr. Latorcai János 1971-ben szerzett gépészmérnöki diplomát, majd 1976-ban doktori címet a Nehézipari Műszaki Egyetemen. A műszaki doktori cím megszerzése óta folyamatos kapcsolatban áll a Miskolci Egyetemmel, külső konzulensként, bírálóként tevékenyen részt vesz az egyetemi tudományos életben. Rektori kinevezésem kezdete óta rektori tanácsadóként segíti munkám, kiterjedt kapcsolatrendszere, széleskörű ipari és tudományos tapasztalata révén a Miskolci Egyetem fejlődéséhez nagymértékben hozzájárul. Elkötelezett a felsőoktatás fejlesztése mellett, szoros kapcsolatban áll a Gépészmérnöki és Informatikai Kar Logisztikai Intézetével, rendszeresen részt vesz záróvizsga-bizottságok munkájában. A Miskolci Egyetem tiszteletbeli professzoraiként szakmai és tudományos együttműködési készsége és támogatása példaértékűnek számít, mely indokolja egyetemünk méltó elismerését a „doctor honoris causa” kitüntető cím adományozása által” – mondta köszöntőjében Horváth Zita, az egyetem rektora.

Az alábbiakban Latorcai János ez alkalomból elmondott beszédét olvashatják.

A tudás nem az, amit az ember egyszer jól megtanult, hanem az, amit folyamatosan frissítve és fejlesztve, a nap minden órájában alkotó módon tud felhasználni.

Fábray György úrnak, a Nehézipari Műszaki Egyetem első oktatói generációja egyik számomra meghatározó professzorának, személyes

mentoromnak a gondolatával köszöntöm:

Az Igen Tisztelt Rektor Asszonyt! Magnifica Domina Rectrix! Köszöntöm a Tisztelt Dékán Hölgyeket és Urakat!

Megkülönböztetett tisztelettel a Gépészmérnöki és Informatikai Kar Dékánját!

Az Ünnepi Szenátusi Ülés minden tagját!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az első szó a köszönő!

Megköszönöm az Egyetem Szenátusának, személyesen Rektor Asszonynak, hogy ebben a magas kitüntetésben részesítettek és hálát adok a Jóistennek, hogy minden nehézség ellenére sikeres pályát futhattam be.

Szerencsésnek mondhatom magamat, hiszen egy olyan nagy generáció alkotta a mi hallgatói éveink tanári karát, olyan professzorok és oktatók dolgoztak, alkottak itt, a tudomány műhelyében, akik nemcsak lerakták a Miskolci Egyetem alapjait, hanem tudományos és gyakorlati munkásságukkal azt képesek voltak nemzetközileg is elismert szintre emelni.

A tudományos munka területén két vezérlőelv hatotta át hallgatói éveimet: a korszerű, innovatív elméleti tudás megszerzésének fontossága, valamint a gyakorlati, a rendszerben való gondolkodás elsajátítása, melynek végül az iparral, a gazdasággal való kapcsolatban kellett testet öltenie.

E kettő együttesen képes volt garantálni, hogy itt, a Dudujka Völgyében ne csak az akkori idők leg-

modernebb tudásával vértessenek fel bennünket, hanem olyan szellemi alapot is kapjunk, amely képes volt biztosítani számunkra a későbbi mérnöki munkánkhoz szükséges megújulási készséget.

Professzorainktól azonban nemcsak szakmai tudást, hanem emberséget, a másik személy tiszteletét is megtanulhattuk, mely életünk későbbi szakaszában a teremtő munkában és a magánéleti kapcsolatainkban is meghatározó volt.

És hát persze a diáktársakkal itt töltött idő is olyan értékes emberi és szakmai kapcsolatokat adott, melyek mind a mai napig elkísérnek.

Életem során több karrierutat is bejárhattam, de a felsőoktatástól, különösen az Egyetemtől sohasem szakadtam el. Egyetemi oktatóként, tervező mérnöként, termelést vezető főmérnöként, vállalatvezetőként vagy miniszterként, politikusként is a legjobbat, a legkorszerűbbet mindig akkor kaptam, ha ide, a Miskolci Egyetemhez fordultam. Tanári pályám során szerzett tapasztalataim és a záróvizsgák bizottsági elnökeként szerzett ismereteim azzal a reménnyel töltöttek el, hogy a most innen kikerülő jövő mérnökgenerációja is kellő felkészültséggel kezdheti meg munkáját.

Hálatalattal szívvel és a jövőbe vetett reménnyel mondok hát köszönetet a Miskolci Egyetemnek mindazért, amit az elmúlt évtizedek során itt kaptam és külön köszönöm, hogy a mai napon ebben a nagy megtiszteltetésben részesülhettem.

Igyekszem méltó lenni elődeimhez és ahhoz a szellemiséghez, amit Egyetemünk, a Miskolci Egyetem képvisel!

Tisztelt Ifjú Mérnök Kollégák!

Az elmúlt időszak záróvizsgái során többükkel már volt alkalmam személyesen is találkozni. Az akkori feszültség okozta ráncok azóta az arcukról már kisimultak, és reményeim szerint mára a legkellémetlenebb vizsgaélményeik is csak egy kedves anekdotává szelídültek.

Diplomájukkal a kezükben az Önök többsége ma elhagyja az Egyetemet, ugyanakkor őszintén remélem, hogy ez nem jelenti tanáraikkal, diáktársaikkal a kapcsolatok végleges megszakadását.

Tudásuk és felkészültségük valódi próbája a munkaerőpiacon csak most kezdődik.

Ennek során egy mérnökember sohasem nélkülözheti a kollégák együttműködő segítségét, tapasztalatát.

A mi szakmánk ugyanis az együttműködésre, a közösen elévített munka felelősségére épül, legyen szó akár egy ipari berendezés, akár egy logisztikai feladat megtervezéséről, működtetéséről.

És mi más adhatna erősebb kötetelést a közös munkához, mint a közös eredmények, a közös sikerek.

Korunk változásai, a szomszédunkban zajló véres háború, a járványok és válságok nem kedveznek a mély és hosszú távú emberi kapcsolatoknak.

Manapság egyre ritkábban hangoznak el a köszönet szavai. Vigyázzanak, hogy ne kerüljenek ebbe a sodrásba.

Legyenek hálások szüleiknek, családjuknak, tanáraiknak és törekedjenek kollégáikkal, társaikkal értékes emberi és szakmai kapcsolatokra, mert erre lehet és erre érdemes jövőt építeni!

Arra kérem Önöket, hogy hagyják nyitva a szívüket!

Engedjék, hogy az Alma Maternek mindig legyen számukra üzenete, s az adjon erőt és biztonságot.

Építsék ki azokat a szakmai és emberi kapcsolatokat, melyek a jövőjüket meghatározzák.

Gratulálok diplomájuk megszerzéséhez és kívánok sok sikert a pályafutásukhoz!

Tisztelt Ünnepi Szenátusi Ülés!

A megtisztelő kitüntetést még egyszer megköszönve, őszinte szeretettel és nagyrabecsüléssel kívánok valamennyiüknek tartalmas eredményeket és elismerést hozó munkát.

Isten éltesse, Isten áldja valamennyiüket!

Se fasizmus, se kommunizmus, se szabályok nélküli rablógazdaság, se kollektivizmus!

„A kommunisták egyik legfőbb fegyvere ... az ámtítás. A parasztnak földet ígérnek, holott a kolhozhoz a végcéljuk. Demokráciáról beszélnek és zsarnokságot teremtenek. A szabadság jelszavával nyomják el a valódi népakaratot.”

Barankovics István gondolatával köszöntöm Igen Tisztelt Házelnök Urat, Frakcióvezető Urat, Elnök Asszonyt, Kuratóriumi Elnök Urat, Művész Urat és minden kedves vendégünket!

A neveknek, a szavaknak és a belőlük fakadó szimbólumoknak valódi erejük van, mert ezek készítenek átgondolni, megismerni és megérteni a minket körülvevő világot.

Hogy Barankovics István neve mit jelentett két diktatúra árnyékában, és miként tudott ember maradni az embertelenségben, arról az imént részletesen hallhatunk Elnök Asszonytól.

De hogy a Demokrata Néppárt elnökének neve és emlékezete miért olyan fontos ma is, és mi az, ami aktualitást ad életművének, mi az, ami a magyar történelem nagyságai közé emeli, arról érdemes még néhány szót ejteni. Meggyőződésem, hogy Barankovics István nemcsak saját korát értette, hanem felismerve nemzeti létünk sorsszerűségeit, a jövőbe is képes volt tekinteni.

Ennek példaként szeretném felidézni: egy, „A béke és a kis nemzetek szuverenitása” címen 1943 decemberében a Magyar Nemzetben megjelent írásában kifejtette, hogy „a nagy nemzetek ... hatalmukkal visszaélve próbálnak meg időről időre beavatkozni a kis nemzetek életébe, ezzel szemben a kis nemzetek, különösképpen pedig a magyar nép, sokszor a lét és a nemlét kérdésével küszködve mindig a függetlenség és a szabadság biztosításáért harcolt”.

Az írás megjelenésekor a háború végkimenetele még nem látszott, de Barankovics István pontosan tudta, hogy ezzel a háborúval csak veszíthetünk és vagy a barna, vagy a vörös dik-

Fotó: MTI / Ilyés Ferenc

Barankovics István mellszobrát Kövér László házelnök (jobbra) és az alkotó Veres Kálmán szobrászművész leplezte le (Fotó: MTI / Ilyés Tibor)

tatúra rabigáját hordhatjuk majd évtizedeken át.

Valószínűleg többen voltak, akik már akkor mindezt hasonlóan látták, de mégis nagyon kevesen azok, akik cselekedni is mertek. Ezen kevesek közé tartozott Barankovics István, a Demokrata Néppárt főtitkára, az ismert és sikeres újságíró, a Közép-európai Kereszténydemokrata Unió egykori elnöke.

Ennek tanúságára hagy idézsem fel egy későbbi, már Rákossal folytatott párbeszédét, melynek során a Kommunista Párt főtitkára azt követelte Barankovics Istvánól, hogy tanúskodjon a Mindszenty József hercegprímás elleni koncepciók per során, cserébe a Demokrata Néppárt tagjainak semmi bántódásuk nem esik. Barankovics átlátott a szitán, ezt a politikai megmaradás és az emberi lét szempontjából látszólag visszautasíthatatlan ajánlatot a következőképpen hátrította el: „Nagyon is tudom, hogy a hatalomnak ki vagyok szolgáltatva, tudom, hogy csak a lét és a becsület között van választásom, de a becsületet választom.”

Rákosi csak annyit felelt: Ön nem evilági ember!

Ha valamiben, ebben talán igaz is volt Rákosinak. Barankovics István és követői nem az ateista marxizmusból táplálkoztak, a világ fejlődéséről alkotott képüket nem a történelmi materializmus szemlélete formálta, hanem az evilági kereteken túlmutató keresztény etika és életszemlélet.

Se fasizmus, se kommunizmus, se szabályok nélküli rablógazdaság, se kollektivizmus! – vallotta Barankovics, aki lényegében a harmadik utat kereste egy akkorra már végtelenül polarizálódott világban.

Erre azonban a szovjet szuronyok árnyékában, a Demokrata Néppárt 1949-es kényszerű feloszlását követően nem maradt lehetőség, sorsa a kényszerű emigráció, az idegenbe szakadás és az újrakezdés nehézsége, majd végül a magány és az elszegényedés lett.

Különös fordulata a történelemnek és egyfajta igazságszolgáltatás is, hogy az 1950-ben az ÁVH által birtokba vett, majd az MSZMP pártközpontjaként működő irodaház ma már a vörös diktatúra által emigrációba kényszerített Barankovics István nevét viseli.

Mindannyian tudjuk, hogy egy névválasztás nemcsak értékvalasztás, hanem értékközvetítés is, mely a múltban gyökerezik, de a jövő felé mutat. Egy utca, egy tér vagy akár saját gyermekünk nevének megválasztásában is ugyanez a gondolatosság tükröződik vissza.

A nyugati társadalmakban felhangoló emlékeztetőnk is pontosan erről szólnak. A Barankovicsot és sortársait elhallgató vagy kényszerű emigrációba taszító kommunisták szellemi utódai az osztályharcot kultúrharccra cserélve a történelem átírására törekcsenek.

A tolerancia és az elfogadás elveire hivatkozással az értékek megkérdőjelezése zajlik, melynek

valódi célja, hogy minden tradicionális kapaszkodójától megfoszsa és önfeladásra kényszerítse az embert. Miként Kövér László házelnök úr nemrég ekképpen fogalmazta meg: „egy társadalmi méretű amnézia, vagyis emlékezet-, érték-, tudat- és identitásvesztés előidézésére tett kísérlet elszenvedői vagyunk”.

Ennek tökéletes példáját láthattuk alig egy hónapja, amikor a G7-ek külügyi csúcstalálkozója előtt a berlini Külügyminisztérium arra utasította Münster városának vezetését, hogy a tanácsteremben található közel fél évezredes keresztet távolítsák el, mert a találkozó különböző vallási háttérű személyiségek vesznek majd részt.

A XX. század kommunista diktatúrái megtanították nekünk, hogy a hitétől, hazájától, családjától megfosztott ember végtelenül kiszolgáltatottá válik. Ahhoz, hogy ne csak létezzünk, hanem éljünk is, szükségünk van szilárd erkölcsi kapaszkodókra.

Ebben lehet a képviselők és az itt dolgozók segítségére Veres Kálmán szobrászművész ma felavatásra kerülő Barankovics Istvánról mintázott mellszobra, mely mellett elhaladva nap mint nap eszünkbe idézhetjük, hogy csak elveink megőrzésével lehet és szabad politikát formálni.

Barankovics István számára ezen elvek forrását a kereszténység jelentette, mely meglátása szerint nem mindenki számára kötelező hit, de mindenki számára erkölcsi és kulturális érték.

Meggyőződésem, hogy jövőt és megmaradást csak ez a személet biztosít Európa, s benne Magyarország számára.

■ **Latorcai János**

Az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Választmányának elnöke december 12-én, a Barankovics István Országgyűlési Irodaházban a Barankovics-szobor avatásán mondta el fenti beszédét

35 túlélőt mentettek meg a magyar mentőcsapatok a törökországi földrengés után

Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság kutató-mentő csapata, a Hunor Törökországból február 13-án kora hajnalban érkezett haza, az egység 17 túlélőt – köztük három gyermeket – mentett ki és 29 holttestet emelt ki a romok alól a földrengés sújtotta országban.

legjavát adták, hogy segíthessenek.

A honvédelmi miniszter hangsúlyozta: büszke arra, hogy azok a magyarok, akik kint voltak, bármikor tudásukat és bátorságukat adják, ha erre szüksége van az országnak. Kitért a Magyar Honvédség állományára is, akik részben a repülőgépekkel a szállításban, valamint a magyar orvosokon keresztül voltak jelen.

Rétvári Bence elmondta: a Hunor és a többi magyar mentőegység veszélyes küldetést teljesített, de mindenki épségben és egészségben hazaért. Nagy hállával tartozunk nekik, mert a legfontosabbat tették, fizikailag és lelkileg is embert próbáló körülmények között életet mentettek – hangsúlyozta Rétvári Bence.

Az államtitkár is megköszönte a résztvevők, a katasztrófavédők

és a mentősök munkáját. Megmutatták, hogy Magyarország mindenkinek tud segíteni, a világ bármely országában segítséget tud nyújtani – fogalmazott.

A törökországi mentésben összesen 167 magyar önkéntes vett részt 22 keresőkutyával, és 35 ember életét mentették meg. A mentésben részt vevő magyar egységek – az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Hunor mentőcsapata, a Magyar Református Szeretetszolgálat mentőkutyás, önkéntes kutató-mentőcsoportja, az Életjel mentőcsoport egységei, a Pest Megyei Kutató-Mentő Szolgálat csapata, a Baptista Szeretetszolgálat Huba Rescue 24 mentőcsapat, a Budapest Mentőszervezet, a Magyar Honvédség és a Terrorelhárítási Központ. A magyar hősokeket **Novák Katalin** köztársasági elnök is köszöntötte a Sándor-palotában (*képvünkön*).

A mentőegységet a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter, Rétvári Bence, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke és Ruszin-Szendi Romulusz altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnöke fogadta.

A csapat tagjainak köszöntése után a honvédelmi miniszter új-

ságírók előtt megköszönte mindazok munkáját, akik részt vettek a mentésben.

A magyar ember segít országon belül és országon kívül is, láthatuk ezt a koronavírus idején, az Ukrajnából érkező menekültek esetében és most Törökországban is – fogalmazott **Szalay-Bobrovniczky Kristóf**. Hozzátette: a mentésben részt vevők a tudásuk

Semjén Zsolt: Küldetésünk, hogy megőrizzük örökségünket

A busójárás hungarikum

Minden nemzetnek és nemzetiségnek az a küldetése, hogy saját örökségét megőrizze, kimunkálja és felmutassa – hangoztatta **Semjén Zsolt** Mohácson, a busójárás farsangvasárnapi fő programján.

A miniszterelnök-helyettes a Duna-parti város főterén a közel ne-

gyedévezredes múlttal bíró télűző, tavaszköszöntő népszokáson a résztvevőkhöz szólva felhívta a figyelmet: „örökségünk olyan érték, amit csak mi adhatunk az egyetemes emberiségnek” és „ha nem őrizzük meg hagyományainkat, akkor ezt helyettünk senki sem fogja megtenni”.

Azt mondta, hogy a természet megújulását idéző néphagyomány, történelmi emlékezet és spirituális szimbólika jellemzi a mohácsi busójárást, aminek hagyományait ápolni kell, hiszen ez a népszokás Hungarikum, és az egész emberiség számára értéket jelent, melyet 2009 óta már az UNESCO is az emberiség szellemi kulturális örökség részeként ismer el.

Kocsis Máté, a Fidesz parlamenti frakcióvezetője, Pávkovics Gábor, Mohács Fidesz-KDNP-s polgármestere, Hargitai János, a térség kereszténydemokrata országgyűlési képviselője és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke (Fotó: Miniszterelnökség / Botár Gergely)

A miniszterelnök-helyettes beszédét követően felvették az új busókat, majd szabad farsangolás vette kezdetét Mohács belvárosában. A mohácsi népszokás népszerűsége töretlenül nő: a szervezők becslései szerint az idei busójáráson a hatnapos rendez-

vény hétfőjén naponta 40-45 ezer ember vett részt. Az érdeklődők szórakoztatásáról idén rekordszámú, 2200 maskarás gondoskodott, a látogatók pedig február 16. és 21. között tizenöt helyszínen kétszáz program vehettek részt.